
VÄRMLANDS ANOR

2013:2

Juni 2013

Medlemstidning för Värmlands Släktforskarförening

Årgång 30

På väg till hamnen i Göteborg

Tavlan, daterad 1872, är målad av vice professorn vid Konstakademin Geskel Saloman.

Den återger med ett närmast religiöst symbolspråk hur folket lämnar det karga och mörka landskapet bakom sig och ser framför sig en ljusnande framtid.

VärmlandsAnor

Författarna ansvarar för riktigheten i artiklar. Citera gärna VärmlandsAnor, men glöm inte att ange källa! Eftertryck av texter endast med författarens tillåtelse. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag.

ISSN 1400-1047
Upplaga 1600 ex, 4 ggr/år

Ansvarig utgivare
Hans Olsson, Forshaga

Redaktör
Åke Hörnvist, Lagmansvägen 10, 663 41 Hammarö
Tel 054-52 54 43 redaktor@varmlandsrotter.se

Layout
Olle Andersson, Karlstad

Tryck
City Tryck i Karlstad AB

Föreningsfakta

Föreningen bildades 1983 och har till ändamål att stödja och stimulera intresset för släkt- och hembygdsforskning i Värmland och förena dem som delar detta intresse.

Föreningens adress
c/o Göran Dour, Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad
Organisationsnummer 873201-6897

Medlemsfrågor
Thore Jansson: medlem@varmlandsrotter.se

Medlemsavgift
Medlemsavgiften är 150 kr för ordinarie medlem och 50 kr för familjemedlem (2011) till svenskt postgiro **46 96 60-5**.
Medlemmar i Norge betalar 140 norska kronor + porto 50 norska kronor till norskt postgiro **7877.08.16652**

Hemsida
www.varmlandsrotter.se
e-mail
vsf@varmlandsrotter.se

Föreningens styrelse

Ordförande Göran Dour,
Järnvägsgatan 12, 652 25 Karlstad. Tel. 054-15 27 24

Vice ordförande Hans Olsson,
Virvelgatan 77, 667 34 Forshaga. Tel. 054-87 29 93

Sekreterare Gunnar Jonsson,
Älvhagsgatan 25, 661 40 Säffle. Tel. 0533-105 59

Kassör Thore Jansson,
Västra Ingersby 101, 686 94 Rottneros. Tel. 0565-602 23

Ledamöter:
Anita Dagmarsdotter,
Horsensgatan 66, 654 67 Karlstad. Tel. 054-83 08 87

Anneli Johannesson,
Snoavägen 4, 663 34 Hammarö. Tel. 054-52 13 86

Ann-Greth Carlsson
Gyllenflyktsvägen, 663 33 Skoghall. Tel. 054-51 78 30

Eva Lejrin,
Orrholmsgatan 3, 652 26 Karlstad. Tel. 054-202 21 76

Lars-Åke Salling
Kroppkärrsvägen 97, 654 61 Karlstad. Tel. 054-83 57 52

INNEHÅLL

- 3 Utvandringen från Sverige - att söka emigranter.**
Mathias Nilsson
- 7 Från Kila**
Carl-Johan Ivarsson
- 10 Det kanadensiska arvet**
Ragnar Johansson
- 13 En adlig bagare i Karlstad**
Johan R. Sjöberg
- 15 Ett tidelagsbrott.**
Eivor Plantin
- 17 Ordföranden har ordet**
Vår nya ordförande
- 18 Bussresa till Köping**
- 19 Arbetsgruppen: Lokaler och utställare**
- 20 Höstens program**
- 24 Ur andra medlemsblad**
Antavla 178
- 26 Antavla 179**

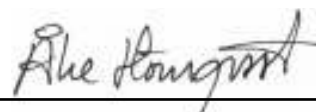
Redaktörens ruta

Av en tillfällighet har det under vintern kommit in ett par längre artiklar med emigrantanknytning.

Därmed föddes tanken på att utforma juninumret med tyngdpunkten på detta ämne.

Därför kontaktade jag föreståndaren för Sverige Amerika Centret, Mathias Nilsson, med frågan om han ville skriva en inledande, allmänt hållen artikel om utvandringen och något kort om hur man söker sina anförvanter som sökte lyckan "over there".

Ha en trevlig sommar!

Manusstopp för 2013:3 är 12 aug. 2013.

Utvandringen från Sverige – att söka emigranter

Av Mathias Nilsson

Residentet i Karlstad.

Om Sverige Amerika Centret

Sverige Amerika Centret är en ideell förening som grundades 1960 i syfte att dokumentera den stora utvandringen till Nordamerika.

Sedan dess har man arbetat med arkiv, bibliotek, tidskriften ”Sverige & Amerika” och ordnande av konferenser och möten. Idag jobbar centret med flertalet viktiga projekt, bland annat den nationella onlinetjänsten EmiWeb som samlar över 11 miljoner namn relaterat till Skandinavisk historisk in- och utvandring.

Centret producerar också utställningar som visas i lokalerna i Residentet i Karlstad. Den senaste utställningen handlar om guldruscherna till Klondike och Nome, inklusive de osannolika historierna kring guldruscherna och människorna begav sig till Kanada och Alaska i sökandet efter ett bättre liv.

Ett annat projekt som pågått sedan 2011 är Sverige-Norge projektet Ny i Inre Skandinavien. Det går ut på att dokumentera nutida invandring till Sverige, genom intervjuer, för att slutligen bygga en utställning. Redan i maj 2013 öppnar den första av två utställningar baserat på material, med namnet ”Hemma”. Här diskuteras frågor kring identitet och migration. Satsningen är ett led i arbetet med att bevara vår historia för framtiden.

Sverige Amerika Centret går mer och mer mot att vara ett migrationscenter. Vi tror att migrationsperspektivet, dvs. både in- och utvandring, är fruktbart och leder till ökad förståelse när vi talar om invandring till Sverige idag

Bakgrund till den svenska emigrationen

Det går knappast att ange ett skäl till den stora massemigrationen under 1800- och 1900-talet.

Istället är det bättre att tala om bidragande orsaker till varför runt 1,5 miljoner människor lämnade Sverige, varav 1,2 miljoner till Nordamerika.

Valet att emigrera är högst individuellt. Det handlar inte bara om pengar, det betyder en säkrare framtid för familjen, att ge sina barn bättre möjligheter, karriärmöjligheter. Man behöver inte slita för att överleva.

Amerika erbjöd lönejobb för kvinnor ”Swedish maids”, det fanns det lite av i Sverige. Det är exotiskt, tänk dig skillnaden på att vara piga i Karlstad och New York. Man kan resa till Amerika och skaffa sig pengar, fina kläder, kunskaper och sedan återvända till Sverige.

Bland de bidragande orsakerna till emigrationen fanns befolkningsväxten i Sverige. Det blev helt enkelt mer folk som skulle leva på jorden. Det berodde bland annat på freden 1814, vaccinet mot smittkoppor (fårer dog) och potatisen. Under 1800-talet effektiviserades jordbruket, efter den industriella revolutionen. Det gjorde att man behövde mindre arbetskraft och kunde producera mer mat.

Det pågick också en urbanisering där folk flyttade från landsbygden till städerna och fick lönearbeten. Det här

innebar att man hade råd att köpa sig en biljett till Amerika. Urbanisering och arbetsvandringar bidrog också till en så kallad ”migrationskultur” där det förföll vara enklare att ta beslutet att flytta, när man redan hade flyttat en gång förut.

När fler och fler hade emigrerat fanns mer kunskap och information tillgänglig. Man fick information om Amerika via tidningar och släktingar skickade hem brev, livet i Amerika blev i allmänhet mer känt. Amerika hade stort behov av folk när man skulle civilisera den Nordamerikanska kontinenten. Myndigheternas mål var att det skulle bo minst 2 personer/square mile.

Kring 1870 tog ångbåtarna över efter segelfartygen vilket förkortade resan rejält. Med segelfartyg tog resan vanligtvis 6-8 veckor (minst 3, max 12). När man skulle resa med segelfartyg krävdes en stor investering för att ha råd med biljetten, vilket ofta kostade hemmet. När ångbåtarna kom blev resan bekvämare, billigare och snabbare. Med ångbåtarna tog resan cirka 10-14 dagar. Det kom också efterhand agenter som underlättade för resenärerna, t ex Bröderna Larsson och Co.

The Homestead Act gav nybyggare nästan gratis mark, i gengäld skulle man bo och bruka jorden i minst 5 år. Man tilldelades typiskt 160 acres, motsvarande cirka 65 hektar.

Under 1860-talet gav flera händelser ökad emigration. Dels slutade Amerikanska inbördeskriget 1865, vilket föranledde säkrare framtid. I perioden 1867-1869 var det nödår i Sverige. Folk svält och många valde därför att lämna Sverige. Man hade normalt jord för att klara försörj-

ningen men tog inte risken på ännu en svältvinter och emigrerade istället.

Arbetsvandringar blir vanligare en bit in på 1900-talet, typiskt 1910- och 1920-talet. Man åkte över för att jobba, tjäna pengar och återvända. Biljetterna var relativt billiga och de Amerikanska lönerna var höga.

Sist men inte minst får nämnas guldruscherna som lockade guldrävarare från hela Världen att söka lyckan, för en mikroskopisk chans att bli rik. Men om man blev rik kunde man förändra sitt liv på en dag.

Lite statistik

Grafen visar in- och utvandring från Sverige från 1851-2010. Idag har vi samma utvandringssiffror som under toppåren på 1880-talet när allra flest antal människor lämnade Sverige, befolkningen är emellertid mycket större.

Man räknar med att totalt 1,5 miljoner människor lämnade Sverige under perioden 1850-1930, varav cirka 1,2 miljoner till Nordamerika. Cirka 9-10% av dessa människor kom från Värmland. I Värmland ägde den största utvandringen rum från Sunne församling, där 6 187 personer emigrerade. I Eda församling var siffran 5 142 och Karlstads stadsförsamling 4 952. Därefter följer Fryksände, Gräsmark och Östmark med siffror mellan 3 800-3 400 emigranter. Siffrorna är hämtade från databasen. EmiWeb.

Carl F. Wallin

Carl, en värmländsk emigrant, föddes i Nyed i Värmland 1868, han var skomakare till yrket och utvandrade 1893 till Seattle. Carl kom i tid till Klondikeguldrushens början och valde att bege sig norrut för att söka lyckan. Han reste till Klondike via Chilkootpasset. Där träffade han John Nordström från Nederluleå och de båda blev partners i en inmutning.

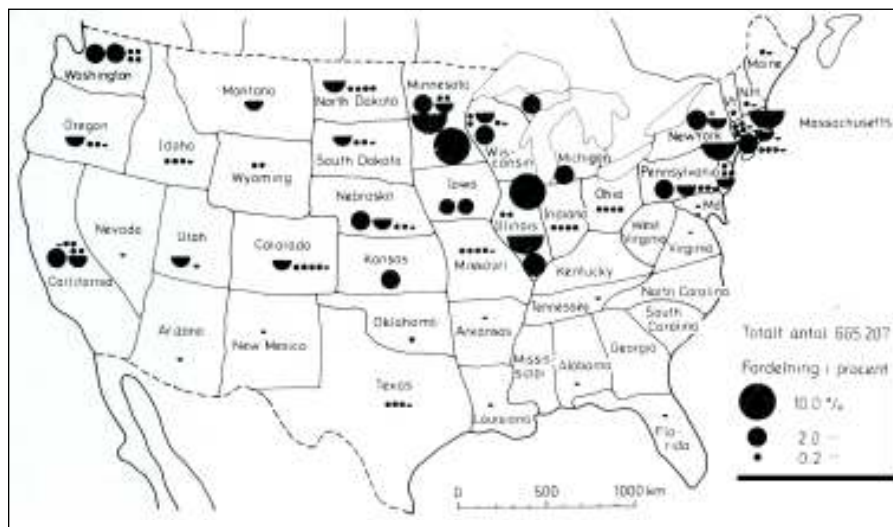
Wallin och Nordström hittade en del guld, men inte något av de allra rikaste fyndigheterna.

Guldet räckte dock till att köpa en skoaffär i Seattle. Skomakaren Wallin och affärsmannen Nordström startade ”Wallin & Nordstrom”. Deras kombinerade kunskaper visade sig vara lyckosamt och ledde fram till vad som idag är företaget Nordstroms som finns över hela USA och säljer allt från kläder, kosmetika till skor.

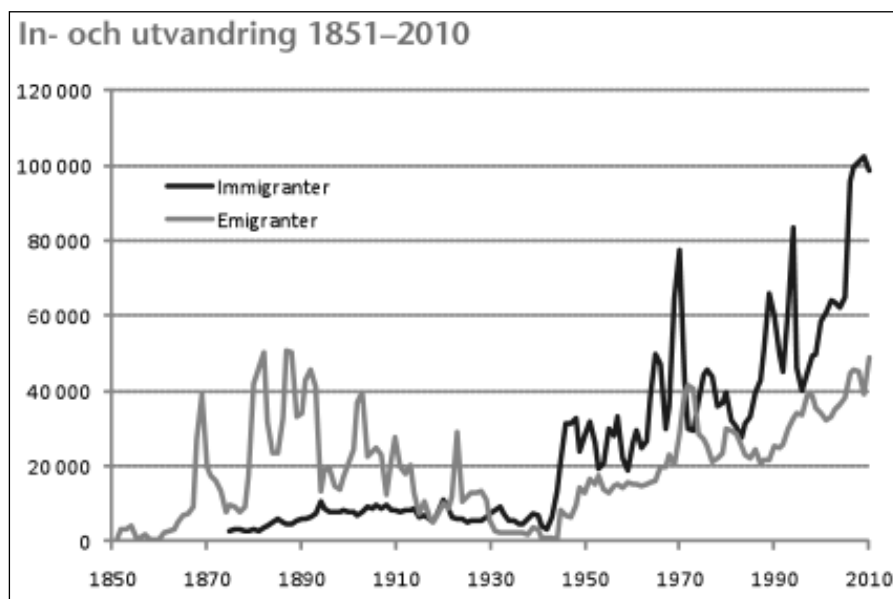
Resan och destinationerna

Resan till Amerika kostade år 1870 cirka 130 kronor, vilket då motsvarande en årslön för en dräng.

Väl över på andra sidan Atlanten hamnade de flesta svenskarna i Mellanvästern. Värmlänningarna var inget undantag. Minnesota, Illinois, Michigan och Wisconsin är topp fyra.

Invandrare från Sverige bosatta i USA 1910. Källa: Nordisk emigrationsatlas.

In- och utvandring från Sverige från 1851-2010. Källa: SCB

Gustaf Löfgren

Gustaf Löfgren är ett exempel på en annan utvandrad värmlänning, han reste till Amerika 1893.

Han lämnade efter sig Kristina och sonen Axel i Östmarks församling. Hans tanke var att tjäna ihop pengar för att kunna betala över även Kristina och sonen.

År 1896 skriver Gustaf hem och berättar att allt är bra, han jobbar i en gruva i Gould, Montana. Gruvan är

dock i dåligt skick och arbetarna får vada till knäna i vatten. Han berättar att flera av hans syskon har kommit över och att han planerar ett komma hem till Sverige på besök.

När vi nu flyttar oss framåt i tiden skriver Gustafs bror till sonen Axel år 1927. Gustaf har begärt att få komma hem till Sverige, men brodern Johan säger bestämt nej.

Gustaf kom aldrig tillbaka till Sverige. Han dog 1947 i Helena, Montana. Gustaf lämnade inte ens en gravsten efter sig och på platsen där han senast bodde, 143 Henry Street, ligger idag ett College. Kristina blev vad man kallar för en "Amerikaänka" och får representera en person som det gick illa för.

Att söka emigranter

Från ett svenskt perspektiv börjar sökandet efter emigranter i de historiska källorna oftast med kyrkböckerna. Men innan dess bör första steget vara att fråga äldre släktingar.

I kyrkböckerna finns information om flyttningar i husförhörlängderna/församlingsböckerna och flyttlängderna. Informationen man hittar är födelseuppgifter samt uppgifter om utvandringen, t ex utvandringsdatum och destination. Ofta står det "Amerika" vilket inte ger så mycket hjälp, men utvandringsdatumet är viktigt.

En alternativ källa är SCB Summariska Folkmängdsredogörelser som innehåller likartad information baserat på rapporter från församlingarna.

I det här materialet finns emigrant- och immigrantlistor. SCB-materialet är användbart i de fall det, av olika skäl, saknas kyrkböcker eller att de inte är digitaliserade.

För Stockholms stad är det speciellt användbart då det överbryggar de olika system som förekommer (kyrkan, rotemän etc.).

För att söka i kyrkboks- och SCB-materialet är EmiWeb lösningen som gör det möjligt att undvika att bläddra igenom hela församlingar. För att inte tala om när man bara vet att en person ursprung är "Sverige" eller ett län. EmiWeb är rikstäckande och innehåller de allra flesta emigranterna. Några luckor finns fortfarande i databasen som hela tiden uppdateras och fylls på med mer information.

EmiWeb nås via www.emiweb.se.

Käre Axel!

Jag har tänkt över, vad att göra med Gustaf. Jag tycker icke skäl uti att taga honom hit, till besvär och de kunna bli ödesdigra för oss.

Han är ju förklarad av läkare att ha kräftan i magen, och att kosta på tusentals kronor för att få en sådan hit tycker jag är onödigt. En annan sak, han är ju halvvriden till humöret, emedan han blev slagen i huvudet nära till döds. Så han är enögd även.

Jag säger mig absolut ifrån att mottaga honom, oaktat han är min bror, men jag orkar inte ty jag har nog och mer än nog av en dålig och stor familj. Mitt förslag är att du sänder honom lite efter hand, och han förtärer detta där han är, ty det blir ingen fred antar jag, förrän det är slut.

Och vem skulle sedan ta hand om honom här? Inte får han fattighjälp, ej heller pension, och ej kan du heller orka ha en halvgalning. Så illa vill jag dig icke.

Där han haft sin tid förspild till ingen nytta, där kan de gärna ha honom framdels, ty han är amerikansk medborgare.

Nu skall du inte låta någon veta vad jag skriver till dig, ty det är ingen elak mening. Han behöver nog inte lida nöd där han är ty sådana måste ha vård även i Amerika.

*Du och de dina äro hjärtligt hälsade från oss alla
Johan*

Några år senare år 1939 skriver Gustaf till sonen:

Helena, Montana 9 oktober 1939

Du ska vara snäll och gå till prästen och få min dopattest och sända mig, emedan min gamla attest brändes upp.

Jag skev till Otto, han skulle gå och få en för mig, men har ej hört något. Om jag inte har den här före november så får jag ingen pension, fattig hjälp.

Söndagen den 4 december bröt jag av vänstra benet nerom knä och det är dåligt ännu.

Snälla Axel hjälp mig begär attesten. Skall skriva vidare till eder.

*Vänligen
Gustav Löfgren*

För Stockholms stad perioden 1876 till 1926 finns inte flyttuppgifterna längre inom kyrkan. Kyrkan har lämnat ansvaret för bokföring av flyttningar till kommunala rotmän. Rotemansarkivet finns tillgängligt via Stockholms stadsarkiv och är en värdefull resurs.

Nästa steg när man har hittat flyttuppgifter i hemförsamlingen är att söka personen i passagerarlistorna i någon av de Skandinaviska hamnarna.

De flesta av emigranterna från Sverige åkte via Göteborg, men rör det sig om gränstrakterna mot Norge finns anledning att kontrollera de norska hamnarna. För Värmlands del åkte en stor andel via Oslo. I norra Sverige åkte många via Trondheim. I södra Sverige fanns vägen via Köpenhamn eller till och med Hamburg.

Passagerarlistorna innehåller mer detaljer om vilken destination resenärerna har köpt biljett till, detta är en viktig ledtråd i sökandet vidare. När man hittar personerna här vet man också att de faktiskt har kommit ombord på båten. Passagerarlistorna finns sökbara via olika tjänster:

Ancestry: Göteborg och Hamburg

Emigranten Populär: Göteborg

Digitalarkivet.no: Kristiania (Oslo) och Trondheim

EmiWeb: Köpenhamn

Nästa steg är ankommande passagerarlistor. För Nordamerika är det i första hand New York, men även hamnar som Boston, Baltimore och Philadelphia.

Listorna finns sökbara med Ancestry, Ellisland.com, Castlegarden.org och FamilySearch. Problem kan vara att listorna är dåligt transkriberade och att namn och annat är förändrade jämfört med svensk stavning.

Informationen kan också vara oprecis, t ex födelseår eller avsaknad av födelseort och exakt nationalitet,

församling och dess Utflyttningsbok för år 1899.										
År	Månad	Dag	Namn	Födelseort	Födelseår	Ålder	Sex	Skepp	Destination	Märkning
9	10	10	Carolina Pahlsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
10	10	10	Agnes Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
11	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
12	10	10	Agnes Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
13	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
14	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
15	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
16	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
17	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
18	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
19	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	
20	10	10	Anders Nilsson, f. 1850	1	1850	49	K	Arvika	Oslo	

Del av flyttuppgifter Arvika landsförsamling 1899.

t ex kan det stå Skandinavien, vanligt är också att de skandinaviska länderna blandas ihop, där t ex svenska emigranter får norsk nationalitet.

I sökandet vidare finns mängder med källmaterial, men det mest använda är antagligen de amerikanska federala folkräkningarna (Census). Dessa finns vart tionde år förutom 1890 som det bara finns fragment. Folkräkningarna finns fram till 1940 där sekretessgränsen går idag. Här kan man följa personer över tid vart tionde år. Ett problem kan vara emigranter som återvänder till Sverige inom ett tioårsperiod och därmed aldrig kommer med i en folkräkning. Det finns i vissa fall statliga folkräkningar, t ex Minnesota, som kan utgöra ett komplement till den federala. I Minnesota utfördes de statliga emellan de federala, vilket innebär att man totalt set har folkräkning vart femte år. Folkräkningarna finns sökbara via Ancestry (betaltjänst) och FamilySearch (gratis).

För den manliga delen av befolkningen finns mängder med militärarkiv, t ex mönstringskort från första världskriget. Dessa källor tenderar att ha väldigt exakta upplysningar gällande födelseuppgifter med mera.

Övriga källor kan nämnas svenskamerikanska tidningar, vital records, amerikanska passansökningar, medborgarskaphandlingar, plat books, border crossings, föreningsmedlemmar och det svensk-amerikanska kyrkoarkivet. Internetforum och sociala medier bör ej heller underskattas som verktyg, speciellt om man söker levande släktingar.

Det svenskamerikanska kyrkoarkivet är en värdefull källa som idag är svårökt på mikrofilm, men som förhoppningsvis publiceras på Internet de kommande åren. Här finns information om medlemmar i svenskamerikanska församlingar.

Grovt uppskattat finns över 600 000 svenskfödda personer med i det här materialet. Idag finns detta material på Svenska Emigrantinstitutet i Växjö, delvis på Sverige Amerika Centret i Karlstad och på Swenson Immigration Research Center i Rock Island, Illinois.

Slutligen, när sökandet börjar tänk också på att namn ofta amerikaniseras, exempelvis kan Johan Karlsson bli John Carlson. Efternamn som i Sverige skapas genom patronymikon omvandlas ofta till att alla familjemedlemmar har samma efternamn som pappan i USA.

Lycka till i sökandet

Från Kila via Kila till Oxford – emigrantättlingen som blev matematikprofessor

Av Carl-Johan Ivarsson

I maj 1887 utvandrade Johan August Eriksson med sin familj från Säffle köping till Amerika. Han hade året innan sålt sin gård Östbacken i Östra Skrufserud i Kila socken till länsmanen O. W. Lindh från Säffle.

Johan August kom tillsammans med hustrun Clara och fyra barn att ansluta sig till ”släktkolonin” i Moody County, South Dakota.

I mycket kan familjen Eriksson vara en typisk utvandrarfamilj för sin tid. Med tiden föddes ytterligare fem barn i familjen, varav den näst yngste fick namnet Eric Elmer. Denne kom att lämna farmerlivet och blev långvarig matematikprofessor vid ett av Mellanvästerns mest anrika universitet.

Johan August Eriksson föddes 1855 på Ölserud i Kila och hade djupa rötter i Kila. Hans mormors far hette Olof Andersson (1780-1856) som byggde huset på Bockerud i Djupviken, som långt senare flyttades till Säffle och blev Säffle hembygdsgård.

Olofs äldsta dotterdotter Britta Maria (1825-1891) gifte sig 1848 med Erik Börjesson från Boda i Kila (1814-1866), i dennes andra gifte.

Britta Maja och Erik bodde först på Eriksberg i Karlstads landsförsamling men kom 1851 att köpa den gamla frälsegården Ölserud i Kila och flyttade dit med sin familj. Erik hade sex barn i första äktenskapet och andra hustrun Britta Maja kom att föda sju barn, så när Erik dog 1866 fanns det många som skulle dela på arvet.

Året efter såldes Ölserud och familjen flyttade till Östbacken i Östra Skrufserud.

De begränsade möjligheterna till att försörja sig på vad jorden gav i Kila

var säkert den viktigaste orsaken till att alla de sju barn som föddes i Erik Börjessons andra äktenskap kom att lämna Kilabygden för Amerika. Sex av dem kom att bli bosatta i samma trakter, söder om staden Flandreau i Moody County i delstaten South Dakota.

Eric Elmer

Till Amerika

Johan August (ofta bara kallad August) som den äldste sonen övertog Östbacken några år, men gården såldes 1886, och han och hustrun Clara Jansdotter (1856-1935) från Spässlanda i By lämnade Kila och bodde först i Säffle ett år, innan resan ställdes till Amerika med destinationen Moody County.

Fyra barn fanns då i familjen: Johan August (kallad John), Axel Edvin, Ingeborg och Oskar Oliver. Till Moody County kom också flera av Augusts mostrar och kusiner och ytterligare Kilabor så man kan tala om en verklig släktkoloni på prärien. Platsen kallades faktiskt en tid Kila, South Dakota! Många kom att ansöka om gratis jord enligt 1862 års Homestead Act.

Området i Moody County tillhörde de bästa jordarna i South Dakota. Familjen Erickson utökades här med ytterligare fem barn: Valborg, Amelia, Ruth Anna, Eric Elmer och Violet.

Efter bara några år i Amerika fick alltså barnen amerikaniserade namn. Det är Eric Elmer Erickson, född den 6 augusti 1899, som är denna artikels huvudperson. I minnesanteckningar, tryckta 1975 så berättar han om sitt liv. Jag har fått tillgång till dessa minnesanteckningar via Robert Schmidt, arkivarie vid Miami University.

Skola av torv

Eric Elmer (jag kallar honom i fortsättningen bara vid hans förnamn) föddes vid Chilberg Farm, sex miles nordost om den lilla staden Trent i Moody County. Fadern August försökte i början av 1900-talet etablera sig som nybyggare i Perkins County i South Dakotas nordvästra del. Den västra delen av South Dakota, väster om floden Missouri, har betydligt mindre nederbörd än den östra delen, vilket gör det svårt att bedriva åkerbruk där.

Familjen bodde i ett torvhus, och även Eric Elmers första skola var byggd av torv och tätad med tidningspapper på insidan. Det föll lite regn under de två år de bodde i Perkins County, och till slut gavs det en möjlighet att sälja marken och återvända till Trent, där August övertog en charkuteributik som han drev under många år.

Våren 1916 avslutade Eric Elmer sin elfte klass vid skolan i Trent, och en högtidlig examen hölls i en närbelägen baptistkyrka. Vid examen fick den blyge Eric Elmer hålla sitt första offentliga tal.

Han fick också för första gången klä sig i långbyxor, tidigare hade han haft knäbyxor. Eric Elmer fick flytta till sin äldre bror Axel Erickson och dennes hustru Lizzie i grannstaden Egan, och tack vare detta kunde han fullborda det tolfte året i high school i Egan. Nu var det 1917. I april detta år hade USA gått in i första världskriget, och examen tidigarelades så studenterna fick ta arbete i jordbruket, som hade brist på arbetskraft när många inkallats. Eric Elmer tillbringade det närmaste året med jordbruksarbete.

Sommaren 1918 sänktes draft-åldern till 18 år. Eric Elmer tog värvning vid Student Army Training Corps (SATC), en organisation som var knuten till olika college, universitet och handelsskolor runt om i USA. SATC syftade till att träna studenter för krigsinsatsen och Eric Elmer genomgick utbildningen vid South Dakota State College i Brookings. Studenterna vid SATC levde soldatliv med revelj, uniformer och träning i militär taktik och exercis, samtidigt som man deltog i vanliga collegekurser.

Omvälningar

SATC demobiliserades i december 1918, utan att Eric Elmer fick göra närmare bekantskap med kriget, men han beslöt sig att fortsätta med sina studier som en reguljär student.

Det fanns inga resurser i föräldrahemmet för collegeavgifter, men Eric Elmer arbetade hårt med husmålning och grävningsarbeten under somrarna, och kunde ta sin examen från South Dakota State College vårterminen 1922 med en Bachelor of Science-grad i elteknik. Han tilldelades utmärkelser för goda studieresultat.

Många känner till att andra världskriget innebar stora omvälvningar i det amerikanska samhället, där människor som annars inte fått möjlighet kunde studera vid college under den s. k. G. I. Bill. Men även

första världskriget kom att innebära nya möjligheter för begåvade ungdomar. Eric Elmer var en begåvning som kanske inte fått möjligheter till studier utan möjligheten till värvning genom SATC.

Det visar också att första världskriget kunde innebära möjligheter för emigrantsöner som Eric Elmer Erickson att kunna bedriva högre studier, och för hans del också göra en universitetskarriär.

Efter collegeexamen fick Eric Elmer möjlighet att undervisa i trigonometri för arméveteraner, och geometri för studenter. Lärarkyrkan tilltalade Eric Elmer, och vårterminen 1923 kunde han få ett stipendium till University of Iowa där han tog en Master i matematik och fysik.

Han fortsatte att undervisa vid detta universitet, och genom en vän fick han kännedom om att en lärartjänst i matematik vid Miami University i Ohio var ledig. Han sökte och fick tjänsten hösten 1925. Här kom han att förbli verksam under resten av sitt yrkesliv.

Miami University

Miami University har fått sitt namn efter floden Miami och ligger i staden Oxford, i delstaten Ohios sydöstra hörn. Det har alltså inget att skaffa med staden Miami, Florida.

Miami University grundades redan 1809 och förlades i en stad som fick namnet Oxford, Ohio, efter den engelska universitetsstaden. På 1920-talet fanns här ca 2500 invånare, de flesta lärare och studenter. Idag har universitetet omkring 20.000 studenter.

Bland Miami Universitys mer kända alumni finner vi USA:s president 1889-1893 Benjamin Harrison, 2012 års vicepresidentkandidat Paul Ryan och nuvarande senatoren för delstaten Washington Maria Cantwell.

Hösten 1925 påbörjade alltså Eric Elmer Erickson sin bana som Assistent Professor i matematik vid Miami

University. Efter två år fick han också en tjänst som vägledare för studenter, vilket innebar att han med studenterna bodde i studentboendet (dorms).

1943 fick han en full tjänst som professor, trots att han saknade egentlig forskarutbildning. I minnesord från universitetet beskrivs Eric Elmer som en fantastisk pedagog, omtyckt men krävande och energisk.

Det var riskabelt att sitta i första raden eller nära en gång i föreläsningssalen, då kunde han rita med krita i studenternas pannor eller ”såga” på deras öron med linjal för att väcka deras uppmärksamhet. Lata och oförberedda elever tolererades inte, medan han hade stort tålamod och medkänsla för behövande och idoga studenter.

Vid denna tid kom Eric Elmer att ta sig an sina syskonbarn på ett särskilt sätt. Han inbjöd inte mindre än sju syskonbarn att studera vid Miami University, och fem av dem kom att ta examen vid detta universitet. Detta var förstås en betydande ekonomisk satsning på en beskedlig lärarlön, men ”we made out all right” som han skriver i sina minnen. Flera av dessa syskonbarn kom att fortsätta att själva bli universitetslärare.

1944 ingick Eric Elmer äktenskap med Louise Glasgow, en kvinna han först träffat 1930 då hon kom till Miami University som musikstudent. Efter studier och arbete bland annat i Syracuse och New York City hade hon återvänt till Miami University för att undervisa i piano.

Eric Elmer var själv mycket road av att sjunga och musiken blev ett stort intresse genom livet. Han sjöng i kyrkan redan som gossopran. Under sin tid i Iowa sjöng han en av huvudrollerna i Gilbert & Sullivans ”H. M. S. Pinafore”, och var bassolist i Händels ”Messias”. Vid Miami University fortsatte Eric Elmer att ta sånglektioner, var solist i flera sammanhang och sjöng i kyrkokör i 39 år.

Många intressen

Men Eric Elmer hade många andra intressen. Han var tidtagare och domare vid universitets friidrottstävlingar.

Han restaurerade också flera gamla byggnader och samlade antikviteter. Hans stolthet var inte mindre än 50 antika fotogenlampor, och verkade som lantmätare. Han innehade uppdraget som stadsingenjör i Oxford och arbetade med WPA-projekt under depressionen. Under 20 år tillhörde han Oxfords "Board of Public Affairs", ungefär stadsstyrelsen och förbättrade stadens vatten- och avloppssystem.

Under andra världskriget arbetade han ett år vid universitetets egen

flygplats, där tjugo piloter ur flottan och sextio från armén var förlagda för flygträning. Under åtta veckor övervakade han deras utbildning innan armén och flottan sände in åtta officerare som skulle göra det arbete han tidigare utfört ensam.

Eric Elmer Erickson pensionerades från Miami University 1964, men bodde kvar med hustrun Louise i Oxford. Eric Elmer avled 1977, medan hustrun avled 1986. Till deras minne finns stipendier vid Miami University i både matematik och musik. De donerade också betydande summor till sjukhuset i Oxford.

Eric Elmer Ericksons minnen avslutas med att han i all anspråkslöshet skriver att "en person som har turen att födas i detta land skall använda sina talanger och energi för att förbättra sin stad, county, delstat och land på varje sätt som är möjligt".

Genom sin utmärkta insats som universitetslärare och för sin verksamhet för det allmänna bästa, liksom för att ge sina egna familjemedlemmar möjlighet till studier så är han förtjänt att kommas ihåg även i sina föräldrars födelsebygd!

Länk till Miami University's hemsida:

<http://miamioh.edu/>

Släktforskningens dag den 16 mars 2013

Värmlands Släktforskarförening hade arrangemang på flera platser i länet – Arvika, Kristinehamn, Visnums-Kil, Sunne, Säffle, Grums och Karlstad.

I Karlstad arrangerades dagen i samarbete med Arkivcentrum och ägde rum på Arkivcentrum. Temat för i år var "Soldaten i slakten – till fots, till häst, till sjöss".

Det ena av föredragen passade väl till detta – "Trossnäs fält – människor och miljöer i regementets historia" med Olle Nilsson som uppskattad föreläsare.

Mette Gunnari från DIS Norge informerade om "folketellinger og kirkebøker". Jag var där och tyckte att jag lyssnade uppmärksamt och antecknade en del. Väl hemma gjorde jag ett försök att hitta uppgifter, men det gick inte lika lätt som för Mette! Skam den som ger sig, jag gjorde ett nytt försök på söndagen och lyckades då bättre. Övning ger färdighet!

Från föreningens sida informerade vi om nästa års stora begivenhet "Släktforskar dagarna 29-31 augusti på Karlstad CCC. Vi är en bit på väg

i planeringen men mycket arbete återstår – men det är ju över ett år dit!

Representanter från årets släktforskar dagar i Köping fanns också på plats och berättade om evenemanget som äger rum 23-25 augusti 2013. Man har nu en huvudföreläsare klar. Det blir Dick Harrison välkänd bl a som segrare i årets upplaga av "På spåret".

På 7:e våningen fanns, som tidigare år, Café Almqvist, där besökare kunde ta en fika.

Arrangemanget var kanske inte lika välbesökt som tidigare delvis beroende på att flera av våra lokalgrupper hade egna arrangemang. Jag roade mig med att gå runt och prata med såväl besökare som utställare och man tyckte överlag att det var en gemytlig och bra dag.

Det kan ju vara en fördel att det inte är alltför trångt.

Några ungdomar såg vi bland besökarna, men vi skulle vilja se ännu fler. Inför Släktforskar dagarna 2014 måste vi försöka få arrangemanget lockande även för yngre.

Eva Lejrin

Det kanadensiska arvet

Av Ragnar Johansson

Bakgrunden till denna artikel är ett brev från UD som vi fann efter en morbror till min fru.

Han dog 1989 och brevet blev ligande tills i höstas när jag tog kontakt med UD och de hänvisade mig till Riksarkivet i Arninge där akten finns arkiverad.

John Peter Erickson eller Johan Petter Eriksson, som han stavade namnet i Sverige, var född i Finland 1878. Johan Petters mor dog 1881 och efter hennes död emigrerade hans far och tre syskon till Sverige 1883.

Själv blev han kvar i Finland till 1896 då han förenades med sin familj.

Han utvandrade från Sverige 1904 och dog i Kanada 1952.

Johan Petter var ensamstående och hans närmaste anhöriga fanns i Sverige och USA.

Svenska Generalkonsulatet i Montreal fick upplysning om Johan Petters död från polismyndigheten i Saskatoon. De meddelade Utrikesdepartementet i Stockholm i ett brev daterat 14 november 1952.

Brevet börjar så här:

”Härmed får jag vördsamt inberätta, att enligt från polismyndigheterna i Saskatoon, Sask., ingången under rättelse en person vid namn John Peter Erickson avlidit därstädes den 29 september 1952 efterlämnande kvarlåtenskap. Intet är känt rörande den avlidnes medborgarskap, men jag skall återkomma härtill så snart ske kan”. (Sask. avser den kanadensiska provinsen Saskatchewan).

I brevet anges att boutredningen handhavs av The Toronto General

Trusts Corporation i Saskatoon, Sask. Generalkonsulatet skriver att det finns tillgångar i The Imperial Bank, Saskatoon på 11770 CAD (Kanadensiska dollar), aktier till ett beräknat värde av 1300 CAD och fast egen-

*Britta Maria Eriksdotter med familj.
Hon var bosatt i Sunne och syster till Johan Petter*

dom värderad till cirka 1500 CAD. Kända skulder, oräknat boutredningskostnader ca 500 CAD.

Enligt brevet så fanns det inte något testamente varför kvarlåtenskapen kommer att skiftas enligt lagen i Saskatchewan. Som närmast anhöriga uppges två syskonbarn. Magda Björk i Vittangi och Olga Andersson i Koskullskulle. Adressen till de båda bifogas i brevet.

Den 18 november 1952 skriver generalkonsulatet att bland Johans ägodelar finns två, av Norsjö församling i Västerbottens län, utfärdade arbetsbetyg av den 4 februari 1899 och 5 juni 1900. Enligt arbetsbetygen är arvlåtaren född 28 december 1878.

Intygen är utfärdade för ”arbetaren Johan Petter Eriksson från Gissträsk”.

Utrikesdepartementets arvsbyrå (nedan benämnd UD) handlägger

ärendet. De skriver brev till Magda Björk och Olga Andersson den 2 december 1952 och berättar att deras anförvant John Peter Erickson avlidit den 29 september 1952 i Saskatoon, Saskatchewan och frågar om

Magda och Olga känner till andra arvsberättigade släktingar.

Samma dag skriver de till Norsjö församling i Västerbottens län och anhåller om upplysningar om Johan Petter Eriksson.

Magda Björk skriver i sitt svar att hon forskat om släkten efter den avlidne och kan ge följande upplysningar. Johan Petter Eriksson hade tre

syskon, Mats Hendrik Eriksson, Anders Eriksson och Maria

Eriksson, gift Larsson. Alla syskonen är döda.

Hon skriver vidare att hon och Olga Andersson är döttrar efter Mats Hendrik Eriksson. Anders Eriksson hade fyra barn av vilka en är vid liv, Johan Valdemar Eriksson, Rentjärn.

Barn efter Maria Larsson, Tjust (skall vara Tjustersby) Sunne i Värmlands län har inte anträffats.

Pastorsämbetet i Norsjö svarar UD i ett kort svar att den efterfrågade inte finns med i födelse- och dopboken.

Två veckor senare får UD ett nytt brev från pastorsämbetet i Norsjö. Av brevet framgår att Magda Björk varit i kontakt med pastorsämbetet och att de nu tack vare henne fått fram nya uppgifter om Johan Petter Eriksson. De skriver följande:

”Johan Petter Eriksson är född 28 de-

cember 1878 i Oravais, Finland. Han återfinns inte i inflyttningsboken. Den tidigaste anteckningen om honom är ”endast kyrkoskriven 96”.

Johan Petter utvandrade till Norra Amerika den 1 mars 1904.

Enligt släktingarnas uppgift skulle han vara son till Erik Mattsson Dal-karl född i Oravais 20 juli 1843. Erik Mattsson inflyttade från Munsala, Finland den 10 oktober 1883.

Vid ankomsten från Finland åtföljdes Erik Mattsson av tre barn. Sonen Matts Henrik Eriksson född 23 september 1870 i Munsala, utflyttad till Gällivare församling i Norrbottens län med familj den 26 november 1906. Dottern Maria Britta Eriksdotter född 22 november 1873 i Munsala, utflyttad till Sunne församling i Värmlands län den 31 januari 1903. Sonen Anders Gabriel Eriksson född den 17 augusti 1875 i Munsala, bosatt i Bastuträsk och överförd till Bastuträsks kbfd (kyrkobokföringsdistrikt).

Johan Petter Erikssons släktskap med Erik Mattsson och hans barn framgår ej av Norsjös församlingsböcker.

UD fortsätter nu arbetet med att skriva till pastorsämbetena i de olika församlingarna för att få ytterligare uppgifter. Eftersom flera av de efterfrågade flyttat flera gånger så går eftersökningarna vidare till församling efter församling. UD skriver också en förfrågan till den Svenska beskickningen i Helsingfors och de i sin tur skickar förfrågningen vidare till Svenska vicekonsulatet i Jakobstad som får uppdraget att utreda den finska sidan. I svaret från Jakobstad framgår Johan Petter Erikssons släktskap med Erik Mattsson.

Olga Andersson skriver till UD den 10 januari 1953. Hon förklarar att dröjsmålet beror på att hon och systemen Magda har försökt komma i kontakt med de släktingar som möjligen finns. Hennes faster Britta Maria Eriksdotter känner hon till men är osäker på hennes efternamn som gift. Larsson eller Jönsson vet vi inte med säkerhet, skriver hon. På

1920-25 talet bodde de i Tjustersby, Sunne. Det fanns tre barn Göte, Erik och Ellen. (Bland Britta Marias barn fanns Sten Göte och Erik men ingen Ellen). (Britta Maria dog redan 1917 så kontakterna med släkten i Norrland upphörde väl i stort sett efter hennes död). Olga skriver också att hon har brevväxlat med farbror Johan och att brev och fotografier finns.

Både Magda och Olga verkar ha lagt ner en hel del eget arbete med att finna släktingarna. Magda skriver i ett senare brev att hon fått födelse- och dopbetyg från pastorsämbetet i Oravais avseende Johan Petter Eriksson.

Olga Andersson skriver till UD den 13 februari 1953 och hänvisar till ett brev som hon fått från en Herr Eliasson boende i Saskatoon. Eliasson har skrivit att grannarna till Johan Petter Eriksson uppgett att han hade del i en guldgruva. Till Olga hade Johan Petter skickat en karta över ett oljefält i Texas där han hade aktier. Olga ber att UD skall undersöka hur det förhåller sig med dessa påståenden.

UD ber i sitt svar till Olga att få ta del av det brev och karta som hon hänvisat till.

Brevet som Olga hänvisat till finns hos Magda Björk. Magda sänder brevet till UD och skriver ”Om detta kan vara till någon nytta för utredningen sänder detta brev. Denna Herr Eliasson var den första som meddelade oss om vår farbrors frånfälle”.

Olga skickar in kartan till UD och hänvisat till brev från Magda och ber att de återställer brev och karta efter undersökningen.

UD skickar uppgifterna vidare till generalkonsulatet i Toronto för utredning.

Av UD:s utredning framgår att det fanns 8 personer som var arvtagare till Johan Petter Eriksson, varav 7 personer bodde i Sverige och en i USA.

Arvtagarna var Olga Andersson, Koskullskulle, Magda Björk Vittangi,

Johan Valdemar Eriksson Rentjärn, Erik Larsson Sunne, Hugo Larsson Sunne, Gunnar Larsson Sunne, Signe Engström Stockholm och Sten Larsson i USA.

Arvtagarna hade ansökt, enligt formulär från UD, att arvslotterna skulle utbetalas genom departementets förmedling.

Den 20 april 1953 sänder UD över ansökningarna och övriga dokument, som visar arvtagarnas rätt till arvet, till generalkonsulatet i Montreal.

Den 30 juni 1953 skriver generalkonsulatet svar angående Johan Petter Erikssons eventuella aktier i gruv- och oljeaktier.

I svaret anges att: ”Boutredaren, Toronto General Trust Corporation, hade granskat Johan Petters efterlämnade korrespondens och aktier. Han hade under åren 1924 – 1930 inköpt ett stort antal olje- och gruvaktier. Vid granskningen har det emellertid visat sig att dessa investeringar, möjligen med ett eller två undantag, äro fullständigt värdelösa”. Brev och karta återsänds.

Generalkonsulatet i Toronto skriver till UD den 13 juli 1953 och ber om adressen till Sten Larsson.

Eftersom generalkonsulatet frågar om adressen i juli så har väl inte Sten kontaktats tidigare. Det finns inga dokument som visar att UD haft någon kontakt med Sten. Under tiden som Utrikesdepartementets arvsbyrå har gjort släktutredning har arbetet med boutredningen pågått i Kanada.

Boutredaren, The Toronto General Trusts Corporation, lämnar över en sammanställning av boets tillgångar till generalkonsulatet. Sammanställningen är daterad den 10 juli 1953.

Generalkonsulatet skriver till UD och till arvtagarna den 20 juli. Tillgångarna som består av fastighet, banktillgodohavanden,

obligationer och aktier uppgår till 18375:81 CAD. Hittills kända skulder uppgår till 1004:88 CAD. Dessutom torde arvsskatt avgå tillika med boutredningskostnaderna.

Olga Andersson tycker att det tagit lång tid och skriver till UD den 28 oktober 1953 och frågar om hur långt ärendet kommit. I brevet upplyser hon om att hon är sjuk och behöver genomgå en dyr behandling.

UD svarar den 4 november att de mottagit hennes brev men att de inte kan uttala sig om när redovisningen förväntas.

Den 7 januari 1954 skriver Generalkonsulatet i Montreal till UD med kopia till arvtagarna att vederbörande skattemyndighet begärt en omfattande utredning rörande arvlåtarens inkomster och de källor från vilka dessa härrört sig.

Boutredningsmannen finner det inte osannolikt att viss skatteskuld

föreligger och de anser sig därför förhindrad att verkställa utbetalningen innan klarhet vunnits i skattefrågan.

De skriver också att den avlidnes obligationer, aktier och banktillgodohavanden sammanlagt omkring 15000 CAD kommer att omsättas i kontanter inom den närmaste tiden. Den fasta egendomen värderad till 1575 CAD har utbjudits till försäljning för 2500 CAD. De räknar med att få högst 2000 CAD. Med blyerts är det skrivet "Såld för 2250 CAD". Boutredningsmannen har inkasserat utdelning på aktier hos Marconi Wireless Telegraph Company Limited med 110 CAD.

Att det inte hände något i arvsärendet under hösten och vintern 1953-54 berodde nog på skattemyndighetens utredning. Utredningen gav inga spår i bouppteckningen.

Generalkonsulatet skriver i ett brev till UD den 8 mars 1954 att boutredningsmannen har gjort en delutbetal-

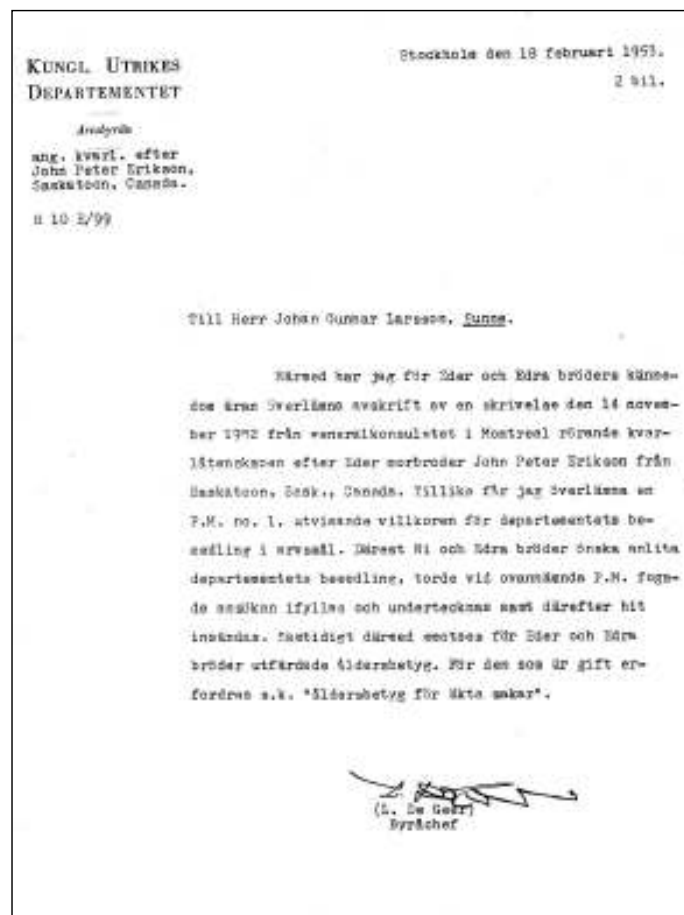
ning á 9000 CAD varav 7 åttondelar motsvarande 7785 CAD tillfalla de i Sverige bosatta arvingarna. Efter avdrag av generalkonsulatets kostnader och expeditionsavgift återstår 7635:10 CAD. Pengarna skall delas lika mellan arvingarna.

UD skriver till arvtagarna den 2 april att de kommer att via postgiro utbetala 5708 SEK till var och en och den 21 juli att de kommer att utbetala 3822:71 SEK.

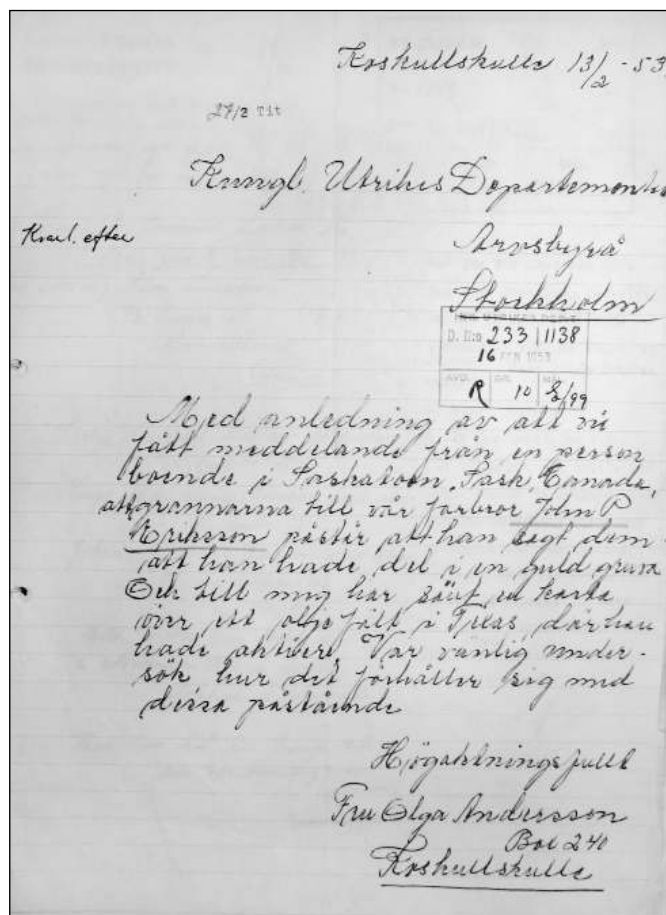
Den 3 september skriver generalkonsulatet till UD att boutredning har avslutats och att kvarvarande summa kommer att utdelas efter avdrag för kostnader. Boutredarens kostnader var 5 % av boets bruttotillgångar.

Arvtagarna fick besked från UD och utbetalningen gjordes den 23 oktober 1954.

Totalt fick var och en 11091:03 SEK. Detta motsvarar i dagens penningvärde omkring 150.000 SEK.

Brevet från UD till min frus morbror

En av arvingarna undrar över värdet på aktierna i en guldgruva och ett oljefält.

En adlig bagare i Karlstad

Av Johan R. Sjöberg

Om Ture Jönsson Roos och hans familj.

I somras, när jag letade efter någonting annat i Karlstads kyrkoböcker, snubblade jag över bagaren Ture Jönsson Roos. Det noterades i kyrkoboken att han var "nob" (=nobilis=adlig). I senare kyrkoböcker framgick hela namnet: Ture Jönsson Roos af Hjelmsäter. Han omnämnes i Elgenstiernas ättartavleverk (EÄ), men jag har försökt hitta fler upplysningar om honom och hans närmaste familj, och vill därför bidra med en liten sammanställning här.

Hans patronymikon är lite mystiskt. I EÄ framgår att han är son av kaptenen Magnus/Måns Roos af Hjelmsäter, av adliga ätten N:o 51 (1755-1836) och Karolina Kristina Leijonstolpe, av adliga ätten N:o 1315 (1765-1814).

I EÄ saknas dock hans patronymikon.

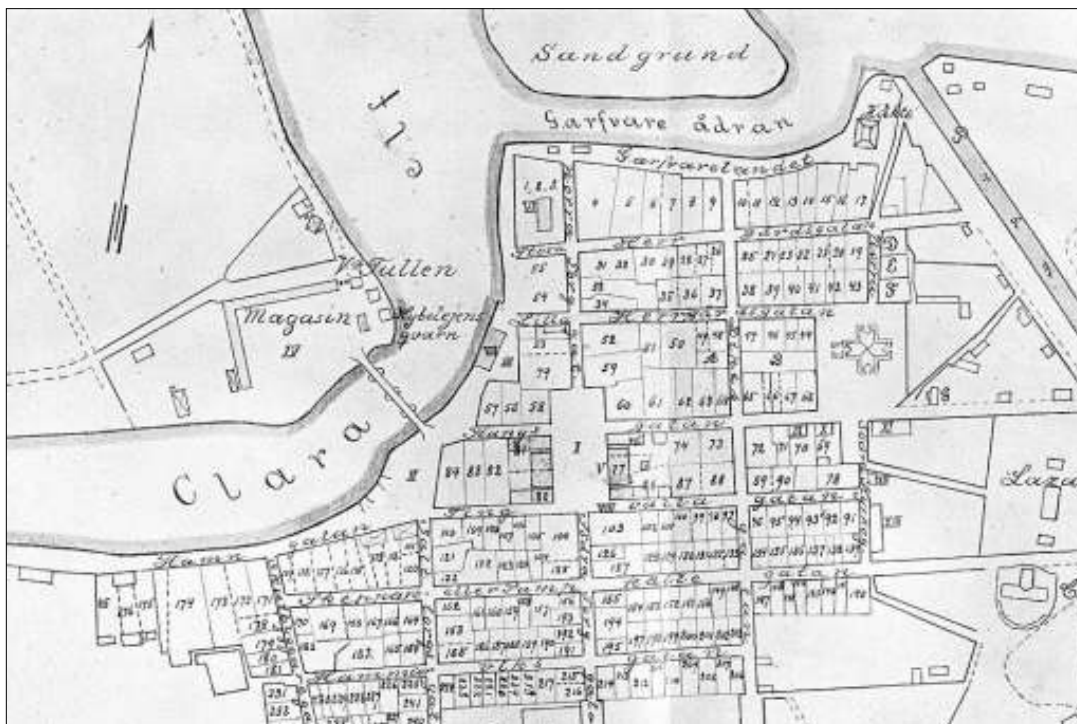
Ture Jönsson Roos af Hjelmsäter föddes 1806 3/12. Enligt Karlstads husförhörslängder var han född i Färgelanda fs (Dal). Där saknas han emellertid i födelseboken. Under perioden 1802-1807, eventuellt bara en del av denna period, bodde hans föräldrar i Forssane, Frändefors fs (Dal). Han saknas dock även i födelseboken där.

Ture Jönsson Roos af Hjelmsäter, härefter kallad Ture Roos, var bosatt i Bön, Ryrs fs i Sundals hd (Dal) senast 1808-1813, sedan i Ödegården i samma fs 1813-1813/1819. I husförhörslängden för denna fs kallas han "döf och stum".

Från Ödegården flyttade han 1813/1819 till Erikstads fs (Dal). Han saknas dock i inflyttningslängden för

sistnämnda församling. Jag har gått igenom Erikstads inflyttningslängd 1813-1820 utan att hitta honom.

Nästa spår jag har efter honom är att han flyttade från Göteborg till Stadens gesäller, Karlstads sfs 1833, där han antecknades som bagare. Han blev kvar i Karlstads sfs resten av livet, varför följande orter alla ligger i denna fs. 1834 flyttade han från Stadens gesäller till Staden N:o 25. Där står han som bagarmästare. 1835 flyttade han återigen, denna gång till Staden N:o 180. Där antecknas han som bagare 1835-1840 och som bagarmästare 1841-1865. 1866 har han tydligen flyttat igen, då står han som bagare i Staden N:o 99, vilket han gjorde till 1869. Sistnämnda år flyttade han därifrån till Ö Kvarnberget N:o 23, där han också står som

Karta över Karlstad 1865 före branden

I kartan har vi markerat de hus där bagaren Ture Jönsson Roos bodde åren 1835-1876. Flyttarna skedde i följande ordning: Staden N:o 25, 180, 99, Ö Kvarnberget N:o 23, Staden N:o 162 för att sluta i N:o 133

bagare. Följande år, 1870 flyttade han vidare till Staden N:o 162, där han också antecknades som bagare.

1872 flyttade han därifrån till Staden N:o 133, även där antecknas han som bagare. Han avled av kräfta 1876 16/5 på Arvika sjukhus. Han var dock kyrkobokförd i Karlstads sfs även då.

Ture Roos var gift två gånger. Han gifte sig första gången 1834 3/8 i Karlstads sfs med Anna Brita Berg, född 1804 25/8 i Karlstads sfs som dotter av sadelmakaren Lars Berg och hans hustru Brita Stina Jönsdotter. Hon dog av lungshot 1861 7/4 i Staden N:o 180, Karlstads sfs.

Roos gifte sig andra gången 1863 25/7 i Karlstads sfs med Emma Gustava Grundström, född 1838 14/11 i Staden N:o 22, Karlstads sfs som dotter av skepparen Gustav Magnus Grundström och hans hustru Eva Ulrika Rudberg. Hon avled 1893 6/4 i Kristinehamns fs, men var då skriven i Karlstads sfs.

I sina två äktenskap fick Ture Roos fem barn. Med första hustrun hade han följande tre barn 1-3:

1. *Johanna Albertina Turinna*, född 1835 30/3 i Staden N:o 25, Karlstads sfs, död av lungshot 1856 19/4 i Staden N:o 180, Karlstads sfs.

2. *Natalina Amalia Josefina*, född 1838 2/8 i Staden N:o 180, Karlstads sfs, död där av bröstfeber 1841 9/4.

3. *Natalina Sara Lovisa*, född 1845 31/10 i Staden N:o 180, Karlstads sfs, död där av feber 1846 16/2.

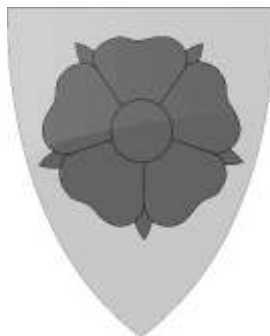
I sitt andra äktenskap hade Tore Roos följande två barn: 4-5:

4. *Gustav Eugen*, född 1864 10/2 i Staden N:o 180, Karlstads sfs.

5. *Ture Gotthard*, född 1869 5/5 i Staden N:o 99, Karlstads sfs, död där av lungshot samma år 22/10.

Sonen Gustav Eugen Roos var bageriarbetare innan han blev "handelsbetjent" i Christiania (nu Oslo).

Han kom också att vistas i Amerika, troligen i New York/Brooklyn, sedermera blev denne son köpman (kjøpmann) i den norska huvudstaden.

Ätten Roos af Hjälmsäters vapensköld

Frågeställningar.

Två saker undrar jag över:

- 1) Var föddes Ture Roos? Som framgår ovan har jag hittills inte hittat hans födelsenotis.
- 2) Varför använde han patronymikonet Jönsson? Med förbehåll för just det att jag inte hittat Ture Roos' födelsenotis, och att jag inte vet med säkerhet var han bodde före 1808 (det år som han fyllde två), så bekräftar både Elgenstierna och kyrkoböckerna att hans far var Magnus/Måns Roos af Hjälmsäter.

Om någon vet svaret på detta, så vore det mycket intressant.

Använda förkortningar etc:

1813/1819 = mellan 1813 och 1819

Dal = landskapet Dalsland

sfs = församling

hd = härad

N:o = nummer

sfs = stadsförsamling

Ö = Östra

Om ej annat anges, ligger orterna i landskapet Värmland

Källor:

Gustaf Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor, band VI, s 406

Kyrkböcker från i artikeln nämnda församlingar

För upplysningar om sonen Gustav Eugen Roos tackar jag Jan Ivar Kristiansen.

Johan R. Sjöberg
Ragnhild Schibbyes vei 46
N-0968 OSLO
NORGE
johan.r.sjoberg@gmail.com

För en närmare presentation av bagarens anor hänvisas till antavlan på sidan 24 i detta nummer.

Red.

Den stora stadsbranden i Karlstad den 2 juli 1865

Branden började under gudstjänsttid hos en bagare som torkade ved i bakugnen. Brandväsendet var här liksom i alla dåtida svenska städer föga effektivt, fastän man tidvis, i synnerhet efter varje inträffat eldsvådettillbud sökte åstadkomma förbättringar.

Branden gick ej att hejda. En del manskap "deserterade" för att rädda sitt eget bohag. Hela staden brann och 5000 personer blev hemlösa. Nöden var mycket stor och ett skyfall dränkte det som räddats.

Det sägs att "landshövdingen grät och bad medan biskopen svor och släckte". Biskopen var Anton Niklas Sundberg - en mycket frispråkig person, framför allt med tanke på hans position som biskop. Städernas allmänna brandstodsbolag betalade ut ca 1,9 miljoner kronor

Saxat från

<http://www.raddningkarlstad.se/>

Ett tidelagsbrott

Av Eivor Plantin

Höstting hölls med Nordmarks häradsrätt år 1752 uti hemmanet Huken i Silbodals socken under perioden den 5 – 14 oktober.

Den 7 oktober tog ”välaktade” länsman Jöran Brask upp ett ärende som gällde ett tidelagsbrott. Det är ett brott, som jag tidigare inte har sett i domstolsprotokollen. Så det kan inte ha varit så vanligt.

Den anklagade var den unge drängen Erik Jöransson ifrån Bjurdalen i Silleruds socken. Denna tidelagssynd skulle ha blivit förövad mot en ko och ett sto i Bjurdalen.

För denna ”grova missgärning” ansåg länsmannen att Erik Jöransson ”nu måtte undergå laga rannsaking och dom”. Det framkommer under rättegången att när Erik hade fått vetskap om att han var misstänkt för tidelagsbrott så hade han gett sig av till Finnskogarna och hållit sig gömd där.

Men länsmannen lyckades spåra honom till ett litet Finntorp, som kallades för Sågen. Det tillhörde hemmanet Lenungen i Glava socken i Gillberga härad. Länsmannen kunde tillfångata Erik och i närvaro av länsman Jöran Brask, fjärdingsman Nils Torstensson i Högerud samt Nils Jönsson i Kalleboda och hans son Pehr Nilsson bekände Erik Jöransson otvunget, att han hade haft tidelag med kon men inte med stoet.

Kon tillhörde Ammund Svensson i Bjurdalen men Eriks far, Jöran Olofsson, som var inhyses i Bjurdalen, hade hand om kon och utfodrade den. Innan det blev känt om detta tidelagsbrott skulle kon ha blivit såld på Årjängs marknad den 17 ”sistlidne Augusti”. Men det var osäkert till vem. Kanske den fortfarande fanns i ”behåll”.

Det var ju Ammund Svensson som var ägare till kon, som beskrevs vara röd och vit till färgen och kullig utan horn.

Vad stoet beträffar så ska det också ha varit rött och funnits hos Ammund i Bjurdalen.

För att få mer upplysning i detta brottmål så hade länsman Brask kallat in två vittnen, hustru Annika Larsdotter i Västra Boda och pigan Karin Nilsdotter i Bjurdalen. Båda var närvarande vid rätten.

Erik Jöransson ställdes inför rätten och ”blev om thetta emot honom angifna brott tillfrågad, med alfvarlig förmaning derjemte, at rakt ut bekiänna sanningen, samt tydel. (tydligt) berätta huruledes och på hwad sätt, med mehra han ett slikt orätt och wederstygglig syndig gierning sig företagdt och utöfwat ..”.

Om detta blev sagt i rätten så kan det inte ha varit så lätt för Erik att komma med sin berättelse. Han gjorde följande bekännelse enligt protokollet: ”Han berättar sig wara på des 16 åhr gammal, och då han i början af förleden månad en morgon kiörde den omförmälta röda kon, jämte några småcreatur walle, uti åkergiorden etter wästra sidan af torpet Mårerud under Biurdalen, har han fallit på det oråd, at han med samma koon wille en sådan gierning eller tidelag bedrifwa, hwarefter han gienast gådt till koon och stält sig bakom henne, samt uttagit sin hemlighe lem uhr byxorna, then han således med ko.. (texten gömd i bokbindningen) lem sammanblandat, samt rörde sig i sådan ställning en stund af och an emot koon, hvilken öfwer samma stunden för honom stådt stilla så länge han thenna gierning med henne förehade och wärkstälte”.

Jag tolkar protokollets text så att detta var den enda eller ena gången han gjort detta och han nekar bestämt att ha haft tidelag med stoet, vilket han också hade blivit angiven för.

Erik menade att den angivelsen inte var sann men beklagade i övrigt att han i sitt oförstånd och genom onda andars förledande råkat falla till en så syndig gärning med kon.

Länsmannen lät nu de instämnda vittnena lämna sina berättelser efter kontroll att inget jäv förelåg och att de med ”avhörd förmaning” och efter ”aflagd ed” kunde vittna.

Det var Annika Larsdotter som först fick lämna sin berättelse. Annika hade en dag den senaste månaden ungefär vid middagstid då halva dagen hade gått, kommit gående från Buane (svårtytt) till torpet Mårerud under Bjurdalen.

Hon hade först gått in i stugan men eftersom ingen fanns därinne så gick hon ut igen. Då fick hon se att fähusdörren stod lite öppen och gick dit. Då hon öppnade dörren lite mera fick hon se den röda ”kollota” (ev. kulliga) kon, som Jöran Olofsson hade på foder från Bjurdalen, ligga på golvet i båset. Baköver kon låg drängen Erik framstupa och hade med kon tidelag.

Hustru Annika berättade att hon denna styggelse ”noga och grant såg honom med koon werkligen bedrifwa, men Erik skall thå icke blifwit henne warse, uttan gik hon straxt tädan”.

Hennes ärende till torpet skall den gången ha varit att få låna av Eriks moder Karin några strumpstickor. Annika kunde inte tänka sig att röja vad hon hade sett vad Erik hade gjort då hon var ensam vid detta tillfälle och fruktade att därför komma i någon ”olägenhet”. Vad stoet beträffar så

hade Annika ingen kunskap om Erik hade bedrivit tidelag med det.

Efter Annika Larsdotters vittnesmål var det pigan Karin Nilsdotters tur att berätta om sina iakttagelser. Det var för Karin inte bekant vad Erik hade bedrivit för gärning med kon.

Vad stoet beträffar så hade hon vid Larmässotiden, sent en afton då det var ganska mörkt, kommit gående förbi Ammund Svenssons vedskjul.

Inne i skjulet såg hon ett rött sto och så upptäckte hon att det även fanns ”något folk”, som stod där inne i skjulet nära stoet. Hon frågade vilka de var men fick inget svar, ”*uttan tyckte hon i mörkret, at denne Erich Jöransson, som hon med närmare tillseende igienkiende, at var han*”. Erik stod bakom stoet med ena foten uppå väggen, men den andra foten blev hon icke ”*så noga varse huru den var stäld, om han ej thermed stod uppå en tiok biörkekubbe, som låg i skiulet*”. Hon kunde väl egentligen inte se i mörkret vad Erik hade för sig, eller hur han bar sig åt. ”*Men då han strax derefter kom utgående uhr skiulet, blev hon varse at hans byxor woro uppknäpta samt hängde neder wid knäen på honom..*”.

Karin frågade då vad han gjort därinne och Erik dröjde med svaret. När han äntligen svarade ”*å gulle wäne då* (osäker om jag tolkat rätt) *tala intet om det för någon*”. Han utlovade att ge Karin 6 styver om hon ville tiga. Därefter gick de från vedskjulet. Detta var Karin Nilsdotters vittnesmål.

Vittnesmålen lästes upp i rätten och vittnena godkände vad som hade antecknats. Därefter fick Erik Jöransson vittnesmålen upplästa för sig. Rätten frågade om han var skyldig till det som framkommit i vittnenas berättelser. Erik hade ju erkänt att han hade haft tidelag med kon och det vidhöll han.

Erik hade inte märkt att Annika Larsdotter hade öppnat fähusdörren och sett honom där. När det gällde stoet så nekade Erik till tidelag. Han hade haft för avsikt att utföra ”tidelagssynden” med stoet men inte kommit till och blev sen avbruten när Karin Nilsdotter kom till vedskjulet.

Erik erkände alltså att han bedrivit tidelag med kon ute på gårdet vid torpet Mårerud och i fähuset, men bestred tidelag med det röda stoet.

Han ångrade denna syndiga gärning och menade att han kunde ”*..härwid mycket tillräkna sina föräldrar den felaktighet, at de icke sökt uptukta och upmuntra honom såsom them wederbordt, uti kundskapen om Gud, och tillbörlig Gudsfruktan, utan sin skyldighet therwid skohla hafwa eftersatt*”.

Då det inte var något mer att utträta i detta mål blev ”*..ransakningen uppläst och widkiänd, hwarefter Tingsrätten tog detsamma uti öfwerwägande och afsade theröfwer följande dom. Aldenstund drängen Erik Jöransson ifrån Biurdalen, eller torpet Mårerud under samma hemman i Silleruds socken, så wähl efter the i detta måhl wittnens utsago som egen bekiänneelse befinnas ej allenast haft fult upsåt och beredd warit at på förnämnda ställen bedrifwa tidelagssynden både med en koo wid wåren innewarande år, samt sedermera wid Larmässotiden, med ett rödt sto, uti Ammund Swenssons wedskiuhl, hwilka båda kreatur bemälte Ammund tillhörig warit, uttan af Erik Jöransson sielf friwilligt och otwungen bekiänt det han samma tid ute på marken werkliken haft med koon beblandelse och tidelag begådt. Thå pröfwar häradsrätten i följe ... (ord gömt i bokbindning) 10 Cap.§ 1 missg(ev –gärnings-) bl. (balken)för rättwist förklara honom att igienom denna sin utöfwade missgierning, hafwa giordt sig till dödsstraffet skyldig, samt at derföre halshuggas och i båla brännas,..*”.

Det var en hård dom. Men inte nog med det. Även kreaturet kon, som Erik hade utfört tidelag med straffades och skulle mista livet och brännas om man kunde hitta det. Det måste ha blivit en stor förlust för ägaren Ammund Svensson.

När det utdelats en dödsdom hade rätten att följa 25 cap.§5 i rättegångsbalken ”*..Kongl. Majt. och riksens höglofl. Giöta Hofrätts vidare högrättwisa skiärskådan och ompröfwande ödmiukeligen underställd;*”.

Ärendet skulle lämnas till Göta Hovrätt för vidare prövning. Till dess skulle Erik Jöransson hållas fängslad uti Karlstads kronohäkte. Den 1 november 1752 skickades ärendet iväg till Göta Hovrätt. Vad den slutliga domen blev vet jag inte. Det troliga är att det blev samma utslag i hovrätten, men den dömde hade väl en möjlighet att be om nåd hos kungen.

Jag går till husförhörslängderna för att leta rätt på personerna. Den tidigaste husförhörslängden för Silleruds församling är från 1757, fem år efter rättegången.

Då finns inte Bjurdalen kvar i socknen, men väl Västra Boda. Där finner jag Amund Svensson och hans hustru Borit Svendsdotter. Bläddrar jag några sidor till så finner jag Jöran Olsson (som här stavas med G) och hans hustru Karin Börjesdotter. Jöran är född 1685 och hustrun 1714. Det är en betydande ålderskillnad emellan dem. De har två döttrar, som är födda 1741 och 1743. Inget barn har fötts i Sillerud. Erik hade ju gömt sig i Glava socken så jag tittar i födelselängden där och finner Erik och hans syster, som är född 1743. Det står att familjen är inhyses i Sillerud. Erik föddes den 25 oktober 1735. Det var ett sorgligt öde Erik gick till mötes.

Ordföranden har ordet

Så har jag efter att ha blivit vald på årsmötet kommit igång med att arbeta som ordförande i vår förening.

Anledningen till att jag tog uppdraget var helt enkelt att Hans Olsson slutar på den här posten och någon måste ju ersätta honom. Att ersätta Hans som dragit ett tungt lass under många år är inte lätt men någon måste göra det. Han är fortfarande med i styrelsen som vice ordförande och som tidigare framgått projektledare med delegerat ansvar för Släktforskar dagarna 2014.

Medlem i föreningen blev jag redan några år innan jag återvände till Karlstad år 2005. Efter det har jag varit aktiv och fått hjälpa till i många olika sammanhang. Exempelvis var några år som sekreterare i Programgruppen en lärorik tid för mig.

Den stora och överskuggande uppgiften under de närmaste åren för oss i föreningen är de redan nämnda Släktforskar dagarna 2014. På olika vis kommer vi alla bli berörda av detta evenemang. Samtidigt måste övrig verksamhet rulla på som vanligt med

medlemskontakter, programverksamhet och allt annat vi i nuläget sysslar med.

Utvecklingen går också fort på släktforskarområdet numera. Det kommer ständigt nya företeelser i form av system, ökad tillgänglighet i register och annat. Detta är också sådant vi har att hantera under de närmaste åren även om vi har mycket annat att stå i.

När denna tidning kommer ut är vårens program avklarat och vi ser fram mot sommarens aktiviteter.

Vi medverkar på Klarhölja Kärnåsen 8 – 10 juli, Sunne Kulturvecka 6 – 7 augusti, Antik och Samlarmässan Ransäter 10 augusti och Värmlandsnäs Skördefest 7 – 8 september. Dessutom så deltar vi på Släktforskar dagarna 2013 i Köping 23 – 25 augusti med en egen monter.

Höstsäsongen inleder vi på Värmlandsarkiv 19 september med en temakväll ”Karlstad brand 2 juli 1865 – källorna berättar” med Olle Nilsson. Aktiviteterna på dagtid börjar vi den 7 oktober.

Släktforskning med hjälp av DNA-teknik är i starkt ökande utrymme i världen. Själv gjorde jag en test när en av de större aktörerna klev ut på marknaden för ett antal år sedan.

Jag fick reda på att jag kom från Cromagnonfolket som sägs vara de första moderna människorna som kom till Europa för ca 33000 år sedan. Från mänsklighetens vagga i Afrika hade de tagit en sväng bort över stegen i Kazakstan och där vänt väster ut och hamnat i Spanien och södra Frankrike där de satt och gjorde grottmålningar i väntan på att inlandsisen skulle dra sig tillbaka norrut.

Det var i vart fall så jag förstod det hela. Numera har man utvecklat den här tekniken och kommit en bra bit längre än på den tiden. Eftersom jag finns med i systemet får jag väl topsa om mig för att se vad det går att få ut för ytterligare information att ta till sig.

En skön sommar önskar jag er alla.

Göran Dour

Ordförande

Vår nya ordförande

Göran Dour

Jag är född i Karlstad 1944 och uppväxt på stadsdelen Norrstrand men har levt mitt vuxna liv på andra håll.

I mina arbeten har jag varit mekaniker och ingenjör för att senare glida över till personalfrågor. Efter att jag slutat arbeta så vistades jag allt mera i Värmland vilket medförde att jag till slut flyttade tillbaka för gott.

Numera bor jag centralt i Karlstad tillsammans med min hustru.

Redan som barn var jag intresserad av min familjs bakgrund och försökte att få de äldre i släkten att berätta om våra anor. Jag hade samlat på mig en hel del under åren men någon riktig fart på släktforskningen blev det inte förrän efter jag slutat arbeta.

Min släkt har funnits i Karlstad och Värmland så länge det funnits kyrkböcker.

Han som hade det namn som vi fortfarande bär kom hit med Värmlands Fältjägare för över 200 år sedan från Jönköpingstrakten. Men då fanns andra grenar av släkten redan här.

Mina morföräldrars anor kommer från den norra delen av det gamla Skaraborgs län. Jag har också en gren med hammarsmeder som börjar med en präst i Skinnskatteberg på 1500-talen.

Under tiden i Karlstad har jag haft olika uppdrag i släktforskarföreningen. Jag är sockenombud för den gamla stadsförsamlingen och även landsförsamlingen är sedan några år. Det trivs jag bra med mot bakgrund av mitt intresse för hembygd och historia.

Bussresa till Släktforskdagarna i Köping 24 och 25 augusti

Vi planerar en subventionerad bussresa för föreningens medlemmar.
Resekostnad för medlem: 100 kr. Om det finns plats får de som inte är medlemmar åka med till en kostnad av 250 kr.

Följande är planerat beroende på intresse:

Lördag:

06 00 avresa från Årjäng via Knöstad och Grums E 18 Gruvökorset
07 30 Sundsttagymnasiet Karlstad
16 30 hemresa från Köping

Söndag:

06 30 avresa från Arvika via Kil jvg-station,
07 30 Sundsttagymnasiet Karlstad
08 15 Kristinehamns jvg-station
16 00 hemresa från Köping

Om det blir för få som vill åka från Arvika, kommer bussen att utgå ifrån Karlstad.

Anmälan skall ske senast söndagen 30 juni
Betaling sker i samband med påstigning till reseansvarig.
Anmäld som uteblir från resan är betalningsansvarig, om inte skäl finns,
(sjukdom eller motsvarande)

Besked ang. bussar meddelas senast måndagen den 7 juli, minsta antal anmälningar
för resans genomförande är 25 pers/dag.

Skicka din anmälan till: gunilla.niklasson@hotmail.com eller ring
0555-30107, 070-5530216
OBS: ange dag samt påstigningsplats

Väl Mött
Gunilla Niklasson

Arbetsgruppen: Lokaler och Utställare

I mitten av januari i år träffades ett 30-tal entusiastiska släktforskare på Residenset i Karlstad. Anledningen var att Värmlands släktforskarför-
ening fått uppdraget att arrangera de nationella Släktforskar dagarna i Karlstad 2014. Träffen genomfördes som en kickoff inför det stora arbete som nu ligger framför föreningens medlemmar och under kvällen skapades 6 arbetsgrupper med olika uppdrag.

Jag själv tillsammans med ytterligare fem personer fick uppdraget, Lokaler och Utställare. Det betyder att vi ska ansvara för lokalens disposition och användning, bokning av utställare samt ta hand om dessa både före, under och efter att mässan avslutats. Kort sagt, vi ska se till att lokalen utnyttjas optimalt så att både besökare och utställare trivs och får ut mesta möjliga av dagarna.

Just nu befinner vi oss i en fas där förslag till disposition av lokalen är färdig. Information och blanketter för utställare ska tas fram, samtidigt som vi har påbörjat en förteckning över lämpliga och önskvärda utställare. Har du som läser detta några tips och idéer att dela med dig av till oss, så

kan du väl mejla på adress:
anita@dour.se.

Den lokal som hyrts för evenemanget är **Karlstad Congress Culture Centre** en konferensanläggning i Haga i Karlstad med Klarälven på norra sidan och Pråmkanalen på den västra. Byggnaden är byggd i huvudsak av glas och trä och den invigdes i januari 2011 efter att gamla Carlstad Conference Center byggts om. Karlstad CCC är en av nordens största mötesanläggningar med sina 24000 kvadratmeter varav 18 000 är mötesyta.

Mässlokalen består av fyra våningsplan som förbinds med rulltrappor och hissar. På de olika våningsplanen finns även stora fina lokaler där föreläsningar kommer att äga rum. Som besökare och utställare får du alltså möjlighet att se och vistas i en miljö där ljuset silar in genom de stora glasväggarna och Klarälvens vatten glittrar utanför fönstret. En miljö som alltså är lite annorlunda än vid tidigare års Släktforskar dagar.

Anita Dour

Örnbergpristagare

Carl-Szabad

Valet av årets pristagare är föga kontroversiellt. Snarare är det väl så, att många av oss är förvånade över att han inte fått det tidigare.

Han har ju sysslat med släktforskning under större delen av sitt vuxna liv. Men framför allt har hans insatser för-
enklat och breddat sökmöjligheterna för oss andra.

På hans meritlista finns Sveriges dödbok, Sveriges Befolkning, Begravda i Sverige, Socken-Sök och Barnhus-Sök. Till detta kommer flera innehållsrika artiklar i Släktforskarnas Årsbok.

Själv har jag haft en ovärderlig nytta av en av dessa artiklar: Släkt-
historiska källor för Ångermanland, Släktforskarnas Årsbok 1995.

Åke Hörnqvist

Gruppen samlad i de lokaler där utställningen skall vara.

Från vänster:

Monica Lööf, Ann-Greth Carlsson, Lennart Andersson, Ragnar Johansson, Anita Dour (gruppsansvarig) och Ingegerd Karlstedt.

I gruppen ingår även Petra Berglund. ,

Höstens program 2013

Arvika

Den tredje tisdagen i varje månad, september-november, mellan kl 15.00 och 19.00 finns en erfaren släktforskare på plats i biblioteket.

Måndag 2 sept. kl 17.00	Kenneth Larsson berättar om Skogsfinnarna. OBS! Vi träffas i Säguddens rökstuga.
Måndag 7 okt. kl 17.00	Programmet är inte klart. Kommer att meddelas på vår hemsida.
Måndag 4 nov. kl 17.00	Programmet är inte klart. Kommer att meddelas på vår hemsida.
Måndag 2 dec. kl 17.00	En kvart var. Två-tre ur gruppen berättar om sina problem och resultat. Aktuellt för våren, diskussion, frågor mm.

Föreläsningssal: Arvika bibliotek

Filipstad

Forskarjour på biblioteket den andra onsdagen och sista lördagen i varje månad med start 11 september. På onsdagarna är jourtiden 16.00–18.00 och på lördagarna 11.00–13.00.

Torsdag 19 sept. kl 14.00	Vi pratar om vår och andras forskning. Folkets Hus, sal 233. Vi bjuder på fika
Torsdag 17 okt. kl 18.15	Källor till Fastighetsforskning. Petra Berglund, Värmlandsarkiv. Programmet är preliminärt. Kolla vår hemsida. Biblioteket
Torsdag 21 nov. kl 14.00	Vi fördjupar oss i programmet ”MinSläkt”. Folkets Hus, sal 233.

Föreläsningssal: Filipstads bibliotek

Grums

Tisdag 17 sept. kl 18.30	Programmet är inte klart Kommer att meddelas på vår hemsida
Tisdag 15 okt. kl 18.30	Släktforskning i Norge Niels Hegge
Tisdag 19 nov. kl 18.30	Programmet inte klart. Kommer att meddelas på vår hemsida.

Föreläsningssal: Grums bibliotek, 2:a våningen

Höstens program 2013

Karlstad

Torsdag 19 sept. kl 14.00	Värmlandsarikiv 15 år i huset.
Torsdag 19 sept. kl 18.30	Karlstads brand 2 juli 1865 Olle Nilsson, Arkivcentrum.
Måndag 7 okt kl 14.00	Programmet är inte klart. Kommer att meddelas på vår hemsida.
Torsdag 24 okt. kl 18.30	Fader okänd. Annelie Bihl och Karin Wiik.
Måndag 11 nov. kl 14.00	Resandekartan – Resandefolkets kulturminnen Bodil Andersson.
Torsdag 28 nov. kl 18.30	”Frödings syster”. Barbro Järliden.

Alla aktiviteter sker på Arkivcentrum, Almqvistsalen, vån. 7.

Forskarjour på Arkivcentrum varje torsdag kl 16.00 – 19.00 under perioden 19/9 - 12/12.

Kristinehamn

Den andra tisdagen i varje månad har vi läshjälp i bibliotekets släktforskarrum med början den 6/8 kl 14.00-17.00. Därefter den 10/9, 8/10, 12/11 och 10/12.

Tisdag 27 aug. kl 19.00	Var forskar vi, vad kan vi lära av varandra.
Tisdag 24 sept. kl 19.00	Programmet är inte klart. Kommer att meddelas på vår hemsida.
Tisdag 29 okt. kl 19.00	Fastighetsforskning Petra Berglund, Värmlandsarkiv.
Tisdag 26 nov. kl 19.00	Glimtar ur Värmlands historia Peter Olausson, Värmlandsarkiv.
Tisdag 17 dec. kl 19.00	Fritt valt ämne. Frågor, diskussioner och Luciakaffe.

Alla möten på biblioteket, hörsalen.

Sunne

I samband med kulturveckan i Sunne kommer vi att ha släktforskarjour under två dagar på biblioteket. Tisdag och onsdag 6 resp. 7 aug. mellan kl 10 00- 18 00

Sedan har vi jurer på följande torsdagar och lördagar:

Torsdag: 5/9, 3/10, 31/10 och 21/11 kl 13.00- 17.00

Lördag: 21/9, 19/10, 9/11 och 7/12 kl 11.00-14.00

Säffle

Måndag 26 aug. kl 19.00	Informations- och diskussionskväll Hur skannar man foton m.m. ? Plats: Hembygdsföreningens lokal på Industrigatan 16
Måndag 30 sept. kl 19.00	En distriktsköterskas vardag på 1950-talet Karin Franzén berättar. Plats: Biblioteket
Måndag 28 okt. kl 19.00	Programmet är inte klart Plats: Biblioteket.
Måndag 25 nov. kl 19.00	Informations- och diskussionskväll Plats: Biblioteket

Gregers i Tömte

Inte långt från den norska gränsen ligger Köla socken och i dess västra del ligger hemmanet Tömte. Där bodde under första hälften av 1700-talet mellan 4-6 skattebönder – antalet varierade något över tid. En av gårdarna ägdes av Greges Simonsson. Om honom går det många historier, varav de flesta anses vara rena skrönor.

Köla hembygdsförening beslöt för ca 40 år sedan att göra en släktbok med utgångspunkt från denne omtalade bonde. Forskningsgruppens arbete leddes av Margareta Nerander och 1979 kunde de presentera första upplagan av Greges i Tömte.

Nu, mer än 30 år senare, har hennes son, KG Nerander, gett ut den 4:e upplagan. Den är kompletterad på många ställen, framförallt framåt i tiden. Dessutom har han försett boken med ett personregister, vilket jag anser vara ett måste för en släktbok.

Själv har jag inga släktingar i länet men i personregistret hittar jag många kända namn, bl a vår förenings första ordförande.

Vår sekreterare, som har rötterna i Kila utanför Säffle, har gjort en motsvarande genombläddring och han hittade snabbt ett antal släktingar.

Boken – i A4-format – innehåller drygt 5500 personer och den som är intresserad av att veta mer, kan kontakta

KG Nerander, tel. 031-82 79 43 eller e-post: kgngot118@telia.com, alternativt Roger Carlsson, vice ordförande i hembygdsföreningen Köla Stämma tel. 070-513 05 91 eller e-post: carlsson.roger@telia.com.

Boken kan beställas via hembygdsföreningens hemsida, www.kolahembygd.se.

Åke Hörnqvist

Thomas Kvarnbratt 1967 – 2013

Thomas avled den 26 februari efter en kortare tids sjukdom.

Han var anställd på Värmlandsarkiv sedan 1995 och från 1 juli 2006 var han chef för arkivet.

För oss släktforskare bidrog Thomas aktivt till det mycket goda samarbetet mellan föreningen och arkivet.

Genom sina publikationer har han också underlättat vårt sökande efter fakta kring våra anfäders livsvillkor; nu senast med boken Nycklar till brukssamhället.

Thomas blev 45 år.

Ordförande

Pionjärer, kavaljerer och fattiga bönder

Redaktör Jon Räftegård
Karlstads Kommunarkiv, 2012
350 sidor, inbunden
ISBN 978-91-637-1763-5
Försäljs bl a av Arkivcentrum och
Karlstads Kommunarkiv, tel 054-
540 25 16

I år är det 150 år sedan det lokala självstyret lämnade sockenstämmor/magistrater för att inrättade sig i den nyordning som Sveriges riksdag hade beslutat året innan beträffande den lokala förvaltningens organisation.

För att uppmärksamma detta har Karlstads kommun utgivit en antologi där författarna har hämtat stoffet till sina uppsatser ur det egna arkivets källor. Några av dessa har gett mig som släktforskare en del uppslag och tankeställare.

Först och främst är det Jon Räftegårds drygt 100-sidiga redogörelse för den lokala självstyrelsens första år i de kommuner som sedermera kom att läggas ihop med Karlstads nuvarande kommun.

Han använder fyrktalslängderna för att komma den lokala beslutseliten in på livet; vilka yrken hade de?; hur såg deras ekonomi ut?; till vilka förtroendeuppdrag blev de valda? Bilden kompletteras sedan med en analys av protokollet för att utröna vilka personer som hade den egentliga makten.

Peter Olausson har valt att skärskåda ”Fattigdomen på den svenska landsbygden – exemplet Väse år 1869”.

Att han valt det ämnet har nog fallit sig ganska naturligt, eftersom fattigvården utgjorde ett domine-

rande inslag bland de ärenden som avhandlades ute i de olika landsortskommunerna. Valet att studera just 1869 har säkert också dikterats av omständigheterna. Den sista stora missväxtperioden i Sverige inträffade ju året 1867-69.

Uppsatsen belyser på ett pregnant sätt den misär som de vanlottade levde i. Även om innehållet till alla delar är baserat på kalla fakta, kan man inte undgå att göra sig en livlig föreställning om de fattigas eländiga tillvaro.

I antologin ingår också bidrag från Thomas Kvarnbratt, Johan Samuelson, Per-Ola Åström, Erik Wångmar samt Lena Fjellborg. Eftersom deras artiklar inte innehåller något material med släktforskningsanknytning, väljer jag att inte närmare beröra dem.

Åke Hörnqvist

Hannibals eld

Författare: Mats Johansson
Utgivare: Löntorpet Produktion,
2012
370 sidor, pris: 285 kr inkl. porto
ISBN: 978-91-980120-0-2
Beställes från:
Löntorpet Produktion,
pg 63 87 95-5
Eller via hemsidan:
www.lontorpet .se

Genom bokens 370 sidor får man följa sex knektar på Löntorpet i Långseruds sn, Nordmarks kompani från 1689 till 1754. Författaren har lagt ner stor möda på att i detalj redogöra för alla kommenderingar, mönstringar etc.

De släktforskare som har värmländska knektar bland sina anor – och i synnerhet de vars anor ingick i Nordmarks kompani – har mycket att hämta i boken.

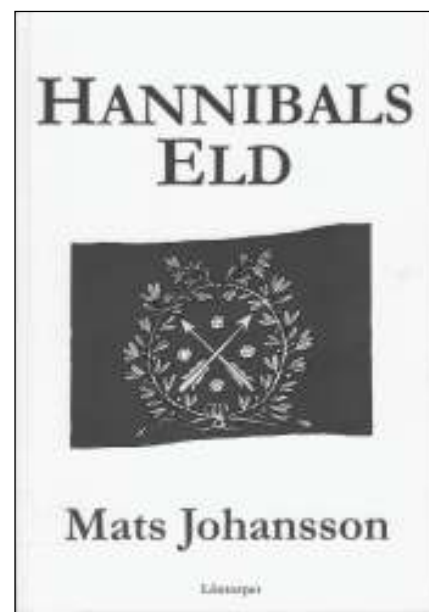
De militära arkiven är ju enormt omfattande och för de som inte själva

vill leta sig igenom allt, kan det vara tacksamt att åka snålskjuts på någon som tagit sig den tiden. Vill man sedan själv gå in i primärmaterial, kan man tack vare uppgifter i boken snäva in området för sitt sökande.

För denna prestation ger jag författaren min fulla uppskattning. Däremot är jag lite tveksam till personteckningen.

Jag har full förståelse för ambitionen att levandegöra knektarna men jag hade nog föredragit en stramare hållen inlevelse. I brist på fakta har författaren tolkat in egenskaper och tankar som i och för sig är möjliga men sannolikheten för motsatsen är lika stor. För att exemplifiera min synpunkt väljer jag att citera en mening på sidan 260. ”Sannolikt räds inte heller Peder de faror ett krig innebär, utan viljan att försvara fosterlandet och gå kungens vilja till mötes är stark.”

Åke Hörnqvist

Ur andra medlemsblad

Värmlänningar

GF-aktuellt 2012:4

(Genealogiska Föreningen)

Ett tack för funna svenska rötter av Emily Rova-Hegener: Mathilda Ellström född 1858 i Sunne.

Gräns-Posten nr 78

(Gränsbygdens Släktforskare i Dalsland, Bohuslän och Östfold)

Inlägg angående Reuter-släkten av Bengt Fåglefelt. Gunnel Kvarnström avliden av Roland Olsson.

Domaresläkten, grenen från Sillerud och Laxarby av Per Kjellin.

Medlemsblad nr 100

(Släktforskare Nolaskogs)

Varifrån kommer släktnamnet Montan i Aspeå, Skorped? av Henning Montan: anor i Östmark och Fryksände.

Medlemstidning nr 81

(Lulebygdens Forskarförening)

Norrbottnens ekonomiska kartverk åren 1859-1901 och Norrbottens läns kartverk av Georg Palmgren: kartografen Henrik Adolf Widmark född 1833 i Ljusdal blev landshövding i Karlstad 1885.

Slaekt ¶ Slekt 2013:1

(Solör Slekthistorielag)

Smeder på Tjura av Erik Kvesetberg: släkterna Blomström och Stålhand-ske.

Släkthistoriskt Forum 2013:2

(Sveriges Släktforskarförbund)

En finsk flykting i Åsele lappmark av Christer Rosenbahr: bl a nybyggaren Lasse Klemetsson Porkka i Runnsjön, Fryksände storsocken.

Strödda Annotationer nr 49

(Släktforskarföreningarna i Örebro län)

Fynd i husförhören av Marie Esplund-Lynn: pigan Lisa Gabrielsdotter från Rudskoga flyttade till Närke 1804.

Sysslingen 2013:2

(Södra Roslagens Släktforskarförening)

Sydowska mordet av Anita Järvenpää: häradshövdingen Hjalmar von Sydows mor Ida Alexia Elisabet Edgren var född 1829 i Gunnarskog. Förutom Edgren härstammade hon från värmländska släkter som Kjellqvist, Kjellin, Engholm, Unger och Hasselström.

Våra Rötter 2013:1

(Tjust Släktforskarförening)

En stor släktberättelse från Hedås: Eva Johansson recenserar Lars Anderssons bok.

Övrigt

AnKnytningen 2013:1

(Nyköping-Oxelösunds Släktforskarförening)

Släktforskning i Norden av Kerstin Jonmyren.

Slekt og Data

(DIS-Norge)

Hvordan søke etter slektninger i Danmark av Gitte Christesen.

Släkten 2013:1

(Södra Västerbottens Släktforskare)

Intressanta databaser för Rötters vänner av Bo Nordenfors. SVAR:s databaser – rundtur av Bo Nordenfors

Släkthistoriskt Forum 2013:1

(Sveriges Släktforskarförbund)

Så mycket var dina anors pengar värda av Johan Holm. Bouppteckning bra källa för forskare av Peter Pettersson. Ny handbok i Smedforskning, Peter Pettersson recenserar Ulf Berggrens bok Smedforska. Nu kan alla namnge gamla gårdar av Peter Pettersson. Tuberkulosen fanns överallt i landet av Peter Pettersson.

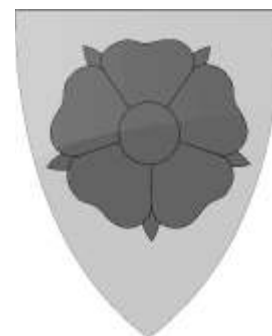
Nr 178

Som ett komplement till artikeln om den adlige bagaren Ture Roos i Karlstad, kommer här hans anor.

Det finns luckor i antavlan som kan fyllas på, detta är vad jag för närvarande råkar känna till. Tillägg och rättelser tas tacksamt emot.

Johan R. Sjöberg
Ragnhild Schibbyes vei 46
NO-0968 Oslo
Norge

Ätten Roos af Hjälmstätters vapensköld

Släkthistoriskt Forum 2013:2

(Sveriges Släktforskarförbund)

Soldatregistret hjälper på 30:e året av Mats Karlsson. Släktforska med surfplattan av Peter Pettersson. Auktionsprotokoll – en outnyttjad källa av Göran Ulväng.

Västanbladet 2013:2

(GöteborgsRegionens Släktforskare)

Kalendertid av Ingela Martenius

Antavla nr 178	Upprättad för Ture Jönsson Roos af Hjelmstätter, f. 3/12 1806 i (Dalsland)					Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V			
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63			
Nr 2, ffar	Roos af Hjelmstätter	Roos af Hjelmstätter, Magnus	Roos af Hjelmstätter, Johan. Kornett	Roos af Hjelmstätter, Knut. Godsägare	d (1660-9/8 1665)		
Roos af Hjelmstätter	Harald Gustav	f 1686, Värmland	d > 1692				
Magnus/Måns	Bruksägare	d 24/10 1730	Nieroth, Dorothea	Nieroth, Axel Johan. Landshövding	d < 6/8 1660		
Kapten	f 1726	g 1718	8	Bonde, Kristina	1611, Vinslöv(L), Öretorp - 1678		
f 10/11 1755	d < 10/7 1796	von Nackreij, Maria Katarina	Nackreij, Christian. Brukspatron	Nackreij, Christian. Arrendator i Kreijs(DK)			
Sejerstad, Bråte	d 7/1 1836	f 1700	5/3 1665, Nakskov(DK) - 19/2 1722				
Järpås(R), Korpegården	g 1751	d 29/10 1771, Segerstad, Bråte	Fernell, Elisabet	Jonsson, Jon. Borgmästare i Filipstad			
g 1792	Pfannenstiel	Pfannenstiel, Johan. Stadskirurg	9 1658 - 1718				
Nr 1, ansökare	Anna Sofia						
Roos af Hjelmstätter	f 5/4 1724	10					
Ture Jönsson	Kristinehamn	de Besche					
Bagarmästare	d 10/7 1796						
f 3/12 1806	Långserud, Gulsjö	d 1749					
(Dalsland)			11				
d 16/5 1876	Leijonstolpe	Leijonstolpe, Polykarpus Samuel	Hadelin, Gabriel Tyresson. Häradshövvd.	Gunnarsson, Tyres. Häradshövding	20/9 1630 - 20/9 1687		
Karlstad sfS, N° 133	Gabriel	f 20/9 1696, Skärv(R), Husgårdet	5/4 1662 - 7/11 1710, Skärv(R), Hushag.	Stille, Anna	1632 - 23/8 1698		
g 1.o 3/8 1834	Löjtnant	d 24/12 1744	Düben, Regina	Düben, Peter. Ryttnästare	c1630t - > 1677		
Karlstad sfS	f 10/9 1732	g 6/6 1728	12	Wolf, Regina	1641 1691		
Berg	Skärv(R), Husgårdet St	Frölich, Marta Kristina	Frölich, Karl Gustav. Major	Frölich, Hans Fredrik. Sekundöverste 1637 - 9/12 1715, Lübeck(DE)			
Anna Brita	d 19/12 1768	f 1712	11/8 1689 - 17/9 1748, Naglum(P)	Silfverswärd, Anna Margareta	8/5 1661 - 19/1 1719		
f. 25/8 1804, Karlstad	Västergötland	d 5/7 1753, Naglum(P), Onsjö	Soop, Anna Katarina	Soop, Åke. Kapten	1652 - 19/11 1728, Naglum(P), Onsjö		
Nr 3, mor	g 2/12 1761	6	13 22/6 1684 - 18/2 1756, Naglum(P)	Bonde, Agneta Maria	3/12 1656 - 14/4 1722, Naglum(P), Onsjö		
Leijonstolpe	Maasen	Maasen, Joakim. Handelsman					
Karolina Kristina	Dorothea Maria						
f 28/4 1765	f 1741	14					
Naglum(P), Onsjö	d 26/12 1805						
d 30/12 1814	Brälända(P), Assmun:b.	7	15				
Sundals-Ryr(P), Öde:gd							
2/2 2013							

Min svärfar Hilding Melin var en levnadsglad man med en utvecklad social kompetens, omtyckt av många. Han var till yrket Distriktsmontör och han avled tyvärr 1948 i en arbetsplatsolycka. Se min fru Anitas tankar om sin far enligt nedan:

”Pappa skulle fylla 100 år i år men blev bara 38. Tyvärr lärde jag inte känna honom som vuxen. Jag var bara 9 år när han dog, men har bara ljusa minnen av honom. Han var en mycket glad och öppen person, som sjöng i kör och tyckte om att leva. Han har alltid funnits i mitt minne och jag tänker ofta på honom. *Anita, augusti 2010*”

Anitas fastrar och kusiner har berättat mycket om honom, att han var glad och skämtsam och en riktig charmör.

Anitas farfar var skraddare till yrket och hette Olof Johan Gustavsson Melin. Han reste till Amerika där han bodde hos sin syster Betty med familj, vilket framgår av Amerikas folkräkning 1900. Han gifte sig med Anna Christina Grimberg 1897, en sannolik anledning till att han inte bosatte sig i Amerika. Resorna dit fortsatte även efter giftermålet. Familjen bodde i Getmossen, Västra Ämtervik där de fick nio barn. Tyvärr dog Anna Christina tidigt.

Min fru Anita minns sin farfar när han hämtade henne med häst och släde vid juletid. Hästen hade bjällror och farfar hade stor päls. Han stoppade om Anita i en pälspläd.

Vi rör inte alltid över de personer som finns i familjeträdet. En del var kanske inblandade i brottsliga handlingar, andra i diverse konflikter. Anitas släkt på farmoderns sida kom från Finland, som då var en del av Sverige. Den första personen som slog ner sina bopålar i Värmland var Pål Larsson Kukkoinen. Jag har via Ancestry funnit utdrag ur domböckerna, vilka citeras nedan.

Pål Larsson Kukkoinen

”Enligt prästen Olof Linderholm, född i Vasserud, Fryksände 1762, ska den förste bosättaren i Långnäs och Timbonäs vara Paul (Påvel) Kekoisia, född i Finland ca 1590-1600. Troligen ”Påvel i Långnäs” alias Pål Larsson Kukkoinen.

Kom enligt uppgift direkt från Finland och köpte Timbonäs och Långnäs för 17 Riksdaler.

Senare visar köpehandlingar att hans söner utökade markinnehavet.

Att finska namnet var Kekoisia framgår även av Oskar Paulssons ”Långnäs hemman”. Bosatt i Långnäs, men flyttade till Timbonäs ca 1665.

Då Pål varit instämnd till tinget ett otal gånger, ansågs han besitta de rätta kvalifikationerna och ha rutin nog att bli nämndeman, vilket han var 1651-1657.

Ur domboken

1634: Bötfälld för försummat kyrkobesök, väg- och brunderhåll, bötfälld för olaglig försäljning av älghudar samt anklagad för rovjakt i såväl Norge som Sverige.

Nr 179

1639: Bötfälld för uteblivande.

1640: Böter för oljud vid tinget, tvist med Mats på Spettungeskogen om en äng.

1646: Tvist med Jakob Andersson i Kymmen om en kvarn, förlikning – Jakob förbjuds att driva sin boskap in på Påhls mark.

1647: Bötfälld för försummad vägröjning.

1655: Instämnd för åverkan över gränsen mot Bogen, uppskjutes.

1665: Bråkas ännu om skogen, Pål har hotat Samuel i Bogen till livet, rå skall uppsättas.”

Pål Kristofer Kristofersson Kukkoinen var barnbarn till Pål, brorsbarn till min frus ana Lars Pålsson Kukkoinen. Han var inblandad i en brottslig handling. Se nedanstående citat, sannolikt avskrift från dombok. Även denna uppgift funnen via Ancestry:

”Pål Drepte 1680 Johan Ronkainen i Timbonäs i fylla med kniv. Han römde til Norge men reiste tilbake og tok sin straff. Dödsstraffen ble opphevet.”

Tongivande orter i släktträdet är Västra Ämtervik, Frykerud samt Gräsmark. Vi har tillbringat många somrar i Västra Ämtervik och Frykerud, men tyvärr inte besökt Gräsmark.

Pierre Lund
Gjutargatan 6
112 48 Stockholm
070-899 41 57
johan56lund@yahoo.com

VÄRMLANDSRÖTTER

www.varmlandsrotter.se

Här hittar Du bl.a. Information om socken-ombud, länktips, artiklar ur VärmlandsAnor, uppdaterad kalender, omfattande information om landskapets socknar m.m.

Antavla nr 179	Upprättad för Hilding Melin, f. 29/8 1910 i Getmossen, Frykerud (S)					Orter i (S) län om inte annat anges	
Generation I	Generation II	Generation III	Generation IV	Generation V			
Nr 2-3 (1)	Nr 4-7	Nr 8-15	Nr 16-31	Nr 32-63			
<u>Nr 2. far</u>	Jonasson	Eriksson, Jonas	Persson, Erik	Olofsson, Per	1724 - 12/4 1794, Frykerud		
Melin	Gustav	f 1/2 1795, Frykerud, Toresstad	1751, Frykerud - 1/2 1811, Frykerud	Halvardsdotter, Marit	1724 - 22/2 1795, Frykerud		
Olof Johan Gustavsson	Hennmansägare	d 18/10 1856, Frykerud, Getmossen	Persdotter, Katarina				
Skråddare	f 18/7 1829	g 1826	8				
f 23/9 1864	Frykerud, Gunnarsbytp	Gustafsdotter, Caisa	Larsson, Gösta	Gustafsson, Lars	1718 - 16/12 1784, Frykerud		
St Kil, Bondestad	d 22/1 1898	f 8/10 1796, Frykerud, Getmossen	24/2 1766, Frykerud - 14/2 1816, Frykerud	Nilssdotter, Annika	20/3 1726, Frykerud - 12/2 1792, Frykerud		
d 6/12 1948	St Kil, Bondestad	4	9	Nilsson, Arvid	1724 - 19/9 1799, Frykerud		
Frykerud, Getmossen	Olofsdotter	Larsson, Olof	10	Olofsdotter, Karin	1725 - 15/6 1787, Frykerud		
	Britta	f 1/9 1793, V Ämtervik	10				
<u>Nr 1. ansökare</u>	f 2/3 1833	d 27/4 1854, V Ämtervik	10				
Melin	V Ämtervik, Säljebacka	Larsson, Lars	Jonsson, Lars				
Erik Gustav Hilding	d 2/2 1919	f 1789	11				
Distriktsmontör	Frykerud, Getmossen	d 4/12 1857, V Ämtervik					
f 29/8 1910	5						
Frykerud, Getmossen							
d 17/2 1948	Grimberg	Olofsson, Jöns	Jönsson, Olof	Jonsson, Jöns	f 12/11 1723, Fryksände		
Frykerud, Väsby	Erik Jönsson	f 18/1 1787, Fryksände, Robjörkeby	f 1758, Fryksände	Olofsdotter, Ingeborg	f 1721, Fryksände		
g 1936	Fältjägare	d 25/4 1841, Fryksände	Olofsdotter, Karin				
Håkman	f 23/9 1822	g 22/9 1817	12				
Ellen Maria	Fryksände, Skalleby	Olofsdotter, Lisa					
f 3/7 1918, St Kil	d 15/1 1897	f 1786, Älvdalen(W)					
	Fryksände	d 8/10 1857, Fryksände					
<u>Nr 3. mor</u>	g 31/8 1877	6	13				
Grimberg	Persdotter	Larsson, Per					
Anna Christina	Maria	f 6/2 1811, Gräsmark					
f 3/2 1874	f 2/6 1838	d 16/8 1880, Gräsmark	14				
Fryksände, Vasserud	Gräsmark, Bälgmakartip	Jonsdotter, Karin	Nilsson, Jan	Håkman, Nils	1728 - 2/1 1784, Gräsmark		
d 10/8 1915	d 10/6 1880	f 13/1 1808, Gräsmark	f 22/2 1764, Gräsmark	Ersdotter, Maria	5/6 1733 - 16/12 1801, Gräsmark		
Frykerud, Getmossen	Fryksände, Vasserud	d 13/3 1843, Gräsmark	Hindriksdotter, Marit	Olofsson, Hindrik	1738, Gräsmark - 29/7 1783, Gräsmark		
	7		15	Nilssdotter, Britta	1741, Gräsmark - 22/7 1783, Gräsmark		
31/1 2013							

Nya medlemmar

Det är alltid lika trevligt att presentera listan över nya medlemmar.

Vi blir ju fler och fler trots att en del dessvärre faller ifrån. Under perioden nov.-april har nedanstående medlemmar tillkommit. Med nuvarande ökningstakt kommer vi att närma oss 1500 innan året är slut. Samtidigt som vi hälsar alla nya hjärtligt välkomna hoppas vi, att medlemskapet skall ge ett gott utbyte.

Ort	Medlem	Ort	Medlem
Arvika	Björn Midböe	Kil	Bodil Nilsson
	Gunnar Engelbretsson		Mats Johansson
	Håkan Holt		Thomas Pettersson
	Ingrid Persson	Vivianne Norberg	
	Karin Johannesson	Kristinehamn	Agneta Flood
Margoth Persson	Bengt Aronsson		
Bro	Hans Johansson	Birgitta Andersson	
Ekshärad	Birgit Hedeén	Carleric Larsson	
Fagerås	Inga-Britt Haglund	Christer Syrén	
Filipstad	Maj Carlsson	Elisabet Alexandersson	
	Roger Eriksson	Ingrid Mattsson	
	Ulf Nilsson	Lars-Göran Andersson	
Forshaga	Bo Bergström	Lena Flood-Sondal	
	Eva Karlsson	Roger Robertsson	
	Lena Lind	Sigvard Eliasson	
Glommen	Ingrid Sjöberg	Siv Oom	
Grums	Eskil Gunnberg	Köping	Frida Uppsäll
	Marianne Bergstedt	Lammhult	Inger Kesar
	Olle Östergren	Molkom	Birgit Kumlin
	Vera Johansson	Christina Eriksson	
Gråbo	Tommy Jönsson	Ingela Andersson	
Gunnarskog	Ingela Håkansson	Kenneth Olofsson	
Hammarö	Irja Ingvarsdotter	Lena Svensson	
	Lars-Erik Karlsson	Yvonne Wallebom	
Huskvarna	Lennart Håkanson	Norge	Astrid Margrete Lie Vereide
Karlskoga	Marina Gimmå	Björn Andersson	
	Alvar Carlsson	Espen Kronberg	
Karlstad	Anders Karlsson	Knut Gunnar Larsen	
	Arne Åkefeldt	Linda Aas-Haug	
	Bengt Olsson	Maj-Britt Holljen	
	Bertil Enell	Onsala	Björn Söderberg
	Birger Berggren	Ramlösa	Jerry Svensson
	Bo Hidén	Ransäter	Gunnel Lunde
	Bo Jangehammar	Skara	Birgitta Svedlund
	Carin Andersson	Slottsbron	Kerstin Hjerpe
	Dan Jonsson	Stockholm	Bosse Hansson
	Eivor Nilsson	David Liljemark	
	Göran Pettersson	Julia Vangsnes	
	Göte Hedlund	Leif Ruud	
	Håkan Holmer	Maj-Lis Appeltofft	
	Kjerstin Liljemark	Veronica Beijer Lindberg	
	Maj Bylock	Svensbyn	Håkan Myrlund
	Margareta Gullström-Linder	Syndbyberg	Jan Ålander
	Margot Haraldsson	Lars Ekdahl	
	Mats Näslund	Säffle	Rose Marie Carling
	Maud Olsson	Täby	Per Pettersson
	Rune Kvarnström	Västerås	Wera Lewén
	Siv Hedström	Åhus	Gunnar Palmgren
Sven-Erik Andersson	Åmotfors	Tone Gustafsson	
Tommy Englund	Årjäng	John Larsson	
Ulf Björklund	Örebro	Eva-Karin Klint	
Ylva Hollén			